

Sesiunea Adunării Generale a O. N. U. și interesele păcii

Popoarele iubitoare de pace urmăresc cu deosebită atenție și speranță lucrările celei de-a zecea sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, care se țin în prezent la New York.

Atenția popoarelor este atrasă de însemnătatea problemelor discutate în sesiunea Adunării Generale a O.N.U., probleme vitale pentru cauza păcii și colaborării internaționale. Speranța popoarelor este justificată de faptul că actuala sesiune a Adunării Generale este prima care se întrunește după cel mai important eveniment internațional din ultima vreme, conferința de la Geneva. În mod firesc, popoarele așteaptă ca această sesiune să consolideze și să dezvolte rezultatele obținute la Geneva în direcția instaurării și sprijinirii încrederii între țări, a lichidării „războiului rece” și a întăririi păcii.

De aceea, popoarele au întipărit cu mult interes și simpatie cuvintele lui V. M. Molotov în întregime construită în acest spirit. Șeful delegației sovietice face o profundă analiză a situației internaționale actuale, accentuând asupra forțelor ei motrice, printre care forțele păcii și progresului social ce s-au întărit considerabil în ultima vreme.

În problema vitală a dezarmării, este evident că sarcina fundamentală este încetarea cursei înarmărilor, care constituie principala amenințare împotriva păcii și apasă atât de greu pe umerii popoarelor. O deosebită importanță are pentru soluționarea acestei probleme propunerile sovietice din 10 mai a.c. Aceste propuneri, care au fost prezentate din nou și completate la conferința de la Geneva, constituie un mare pas înainte către o apropiere continuă între pozițiile Uniunii Sovietice și ale puterilor occidentale în problema dezarmării, precum și către instituirea unui sistem eficace de inspecție și control internațional în acest domeniu. Guvernul sovietic studiază cu atenție și alte propuneri prezentate în această problemă — propunerea președintelui Eisenhower cu privire la schimbul de informații militare și luarea de fotografii din avion și propunerea primului ministru al Franței, d. Faure, cu privire la reducerea bugetelor militare și crearea unui fond pentru ajutorarea țărilor slab dezvoltate. Din păcate, după cum a reieșit și din lucrările subcomitetului comisiei O.N.U. pentru dezarmare, care se țin încă de la 29 august la New York, puterile occidentale n-au dat până acum dovadă că doresc să contribuie la o rapidă rezolvare a problemei dezarmării.

Pentru a urni problema dezarmării din punctul de vedere al Uniunii Sovietice și a lua o nouă inițiativă. Este vorba de scrisoarea lui N. A. Bulganin adresată președintelui Eisenhower. Redactată cu sinceritate și căldură caracteristică oamenilor de stat sovietici, scrisoarea lui N. A. Bulganin aduce precizări extrem de importante alături de chestiunea prezentării informațiilor militare cit și a fotografiilor din avion propusă de președintele S.U.A. Este de deplin întemeiată observația făcută cu privire la faptul că propunerea americană, cu privire la fotografierea reciprocă din avion a teritoriilor S.U.A. și U.R.S.S., lasă cu totul în afara circuitului vizual forțele armate și instalațiile militare proprii sau aliate, aflate alături în afara frontierelor S.U.A. cit și în afara frontierelor U.R.S.S. De asemenea se pune chestiunea dacă propunerea președintelui Eisenhower este menită să servească sau nu cauzei încetării cursei înarmărilor. Această întrebare este cu atât mai potrivită cu cât astăzi, în Statele Unite personalități de răsunare declară față de după părerea lor, cursa înarmărilor nu trebuie să înceteze. Este în afară de orice îndoială că consemnarea înțelegerii deja realizate de fapt între marile puteri în unele puncte ale problemei dezarmării ar contribui la slăbirea încordării internaționale și la un nou progres în direcția rezolvării problemei dezarmării însăși.

Ca și în problema reducerii înarmărilor, în problema asigurării securității colective în Europa, guvernul sovietic a prezentat și sustine importanta sa propunere cu privire la crearea unui sistem european de securitate colectivă, bazat pe eforturile comune ale tuturor statelor europene, indiferent de orinduirea lor socială și de stat. Uniunea Sovietică cercează însă și aci cu atenție considerentele prezentate la Geneva de celelalte puteri.

Viața a demonstrat că pacea și securitatea în Europa nu pot fi asigurate pe calea grupărilor militare opuse unele altora, care pe care merg unele puteri occidentale și îndosebită puterile participante la pactul Atlanticului și la acordurile de la Paris. Pace și securitatea nu pot fi asigurate decât pe calea lichidării grupărilor militare separate și a creării unui sistem unic de securitate colectivă. Pe această cale își va găsi rezolvarea și problema germană.

În problemele Asiei și Extremului Orient, V. M. Molotov a susținut cu căldură necesitatea restabilirii drepturilor marelui popor chinez alături la O.N.U. cit și în regiunea insulei Taiwan, în scopul asigurării păcii și securității în Orient și în întreaga lume. Alte probleme care se cer urgent rezolvate în această regiune a lumii sînt problemele Coreei și Indochinei.

În legătură cu rolul pe care poate și trebuie să-l joace Organizația Națiunilor Unite în actuala situație internațională trebuie subliniată însemnătatea Cartei O.N.U. care a fost adoptată fiindu-se seama de faptul că din O.N.U. fac parte state cu orindurii sociale diferite și că activitatea O.N.U. trebuie să se bazeze pe principiul colaborării marilor puteri. În legătură cu aceasta Uniunea Sovietică se pronunță pentru soluționarea neîntârziată a problemei, de atita vreme târăgănată, a adierii de noi membri în O.N.U. în telegrama adresată președintelui Adunării Generale a O.N.U., cu prilejul deschiderii lucrărilor actualei sesiuni, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a reînnoit cererea pe care guvernul român — sprijinit de întregul nostru popor — o adresează O.N.U. de a rezolva în mod favorabil, cererea îndreptățită de a admite ca membru al O.N.U. a Republicii Populare Romine.

Referindu-se la situația actuală în care o serie de state, deși doresc să intre în O.N.U. și deși corespund cerințelor formulate față de membrii O.N.U., sînt ținute totuși în afara O.N.U., V. M. Molotov a spus: „Această participare este împiedicată de discriminarea ce se practică față de unele state și asupra căreia unui continuă să stăruie aci cu încăpăținare. Trebuie să punem capăt acestei nedreptăți”.

U.R.S.S. se pronunță pentru admiterea concomitentă în O.N.U. a celor 16 state care au înaintat cereri în această privință. Pentru voiața de pace și înțelegere internațională de care este însușit guvernul sovietic este caracteristic proiectul de rezoluție prezentat Adunării Generale de delegația sovietică. Străbătut de la un capăt la altul de o mare și evidentă dorință de a favoriza un acord în vederea înfăptuirii de noi pași în direcția destinată internaționale și a consolidării păcii, acest proiect ar trebui să intrunescă adieșuna tuturor.

Șeful delegației Statelor Unite la O.N.U., d. J. F. Dulles, a vorbit și dinlăun despre semnele de destindere în relațiile internaționale și despre dorința de pace a poporului și guvernului american. Firește că acest lucru nu poate fi decât salutat. Dar nu tot ce a spus d. Dulles poate intruni asentimentul și sprijinul partizanilor siuceri ai păcii. Aceștia nu pot fi de acord, de pildă, cu teza că în prezent ar fi necesară revizuirea Cartei O.N.U. Părerea prietenilor păcii și ai O.N.U. este că în prezent nu este necesară revizuirea Cartei O.N.U., care corespunde în întregime sarcinilor întăririi păcii și dezvoltării colaborării internaționale, ci este necesară tocmai respectarea Cartei și coordonarea acțiunii statelor membre ale O.N.U., mai ales a membrilor permanenți ai Consiliului de Securitate.

Ecoul puternic al cuvintării lui V. M. Molotov și forța ei de convingere rezultă din acordul deplin între vorbire și fapte care caracterizează politica externă a U.R.S.S.

Astfel, de la conferința de la Geneva și pînă acum, guvernul sovietic a făcut în mod concret pași însemnați în direcția reducerii înarmărilor și a desîntăririi bazeilor militare pe teritoriul străine, astfel încot pînă la sfîrșitul anului U.R.S.S. nu va mai avea nici o bază militară pe teritoriul altor state.

După cum se știe, însă, Statele Unite n-au pornit încă pe calea pașilor concrete care să sprijine și să întărească declarațiile despre pace ale conducătorilor americani făcute la Geneva.

Opinia publică mondială este convinsă că o pace adevarată și o deplină securitate și colaborare internațională nu se pot înfăptui decât dacă toate marile puteri se vor manifesta nu numai pe terenul declarațiilor pozitive dar și pe terenul acțiunilor și faptelor concrete menite să servească cauzei păcii și colaborării internaționale. Actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. oferă un bun prilej pentru aceasta.

Poporul nostru salută cu căldură spiritul nou și pozitiv care se desprinde din declarațiile celor mai mulți membri ai O.N.U. și așteaptă, împreună cu celelalte popoare, ca acest spirit să se traducă în fapte în interesul întăririi O.N.U. și al consolidării păcii.

Între 7 octombrie și 7 noiembrie va avea loc un „Festival al filmului sovietic medical”. Cu acest prilej vor fi prezentate filme de specialitate în facultățile de medicină, marile spitale, polclinici și case de cultură sanitară din regiunile București, Ploiești, Iași, Constanța, Cluj, Galați, Regiunea Autonomă Maghiară, Craiova, Arad, Timișoara, Oradea, Bala Mare, Stalin, Pitești, Suceava, Birlad, Bacău și Hunedoara. (Agerpres)

Pe întinsul patriei noastre Am cules recolte bogate

Gospodăria anexă a întreprinderii

Combinatul „Prodaliment” din Tr. Severin are o gospodărie anexă care se întinde pe o suprafață de 55 ha. Gospodăria are 52 vaci, 114 porci, 50 păsări, 3 perechi de boi și eteajele necesare efectuării diferitelor munci. Datorită bunei îngrijiri a culturilor și a animalelor, gospodăria a valorificat pînă acum 65.793 kg. de legume și zarzavaturi, 5500 litri lapte, 200 kg. brînză. Cu produsele sale, gospodăria asigură buna aprovizionare a cantinelor combinatului cit și a cantinelor altor întreprinderi din orașul Tr. Severin. Gospodăria a desfășurat o parte din produse pe piața orașului. În curind se va începe scoaterea peștelui din eleștul gospodăriei care se întinde pe o suprafață de 17 ha. (de la V. M'hălescu — coresp. voluntar).

Turneul Teatrului de Stat din Bacău

În cadrul turneului pe care-l întreprinde în țară, colectivul Teatrului de Stat din Bacău dă — începînd de azi — o serie de spectacole pentru publicul din Capitală. Vor fi prezentate spectacole de estradă „Să ridă lumea” (autori — R. M. Rătescu și Fl. Gheuca; muzică — A. Iancovici și D. Steinbock; regia — R. M. Rătescu) și piesa „Drumul soarelui” de Virgil Stoenscu (pusă în scenă de regișorul Vlad Murgu).

Săpături arheologice în regiunea Ploiești

PLOEȘTI (coresp. „Știința”) În localitatea Sărata-Monteoru, raionul Buzău, se fac lucrări arheologice organizate de Academia R.P.R. Aceste lucrări au scos la iveală o așezare omenească preistorică din perioada bronzului: zidurile unei cîștii, un cimitir, locuințe și numeroase obiecte de podoabă și de uz casnic. O parte din aceste obiecte — vase de cult, ceramică etc. — se găsește expuse în muzeul regional de istorie din Ploiești, iar o altă parte — schelete omenești, unelte de muncă etc. — în muzeul raional de istorie Buzău. În cursul lunilor octombrie și noiembrie, muzeul regional de istorie va continua săpăturile de la Mălești, raionul Teleajen începute în anul 1954 și care au dus la descoperirea unui castru roman întărit cu valuri de pămînt care datează din timpul cuceririi Daciei de către romani.

Tinerii muncitori colectează fier vechi

HUNEDOARA (Agerpres). — La combinatul S. derurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” din Hunedoara a avut loc de curind o ședință festivă organizată de comitetul U.T.M. în cinstea tinerilor muncitori care au luat parte la acțiunea de colectare a fierului vechi. În bilanțul muncii întreprinderii din combinat sînt înscrise 4 trenuri de metal peste 300, 300 tone de fier vechi colectat, peste 800 tone de fontă intrată în depozit.

În cadrul festivității au fost înmîinate premiile fruntașilor în acțiunea de colectare a fierului vechi. Printre tinerii premiați sînt Nicolae Oprea, Ana Varga, Stela Gudur și Emil Brandiș.

COMUNICAT

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine, pornind de la faptul că au trecut 11 ani de la eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist și 10 ani de la terminarea celui de-al doilea război mondial, și că în acest interval de timp oamenii muncii din patria noastră au obținut mari succese în construirea economiei socialiste, dezvoltarea culturii și ridicarea nivelului de trai, iar statul român democrat-popular s-a consolidat și este puternic sprijinit de poporul român și minoritățile naționale,

DECRET pentru grațierea unor pedepse și amnistierea unor infracțiuni

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine decretă:

Art. 1. — Se grațiază în întregime cei condamnați la pedepse privative de libertate pînă la zece ani, pentru săvîrșirea de crime de război, împotriva păcii și umanității, prevăzute de legea Nr. 312/1945, legea Nr. 291/1947 și legea Nr. 207/1948. Cei condamnați la pedepse mai mari de zece ani se grațiază în întregime dacă au participat la războiul antihitlerist în zona de operație.

De asemenea, se grațiază în întregime cei condamnați la pedepse mai mari de zece ani dacă nu au săvîrșit din proprie inițiativă omoruri.

Art. 2. — Celor condamnați pentru infracțiunile prevăzute de art. 1 al. 1, la pedepse mai mari de zece ani, li se reduce pedepsele la jumătate.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale dr. PETRU GROZA

În numărul de azi:

Decret pentru grațierea unor pedepse și amnistierea unor infracțiuni (pag. 1-a).

Al. Mocanu — Culegem recolte bogate (pag. 1-a).

Ing. agr. S. Fierăscu — Să folosim în mod chibzuit condițiile naturale în agricultură! (pag. 2-a).

Gh. Turcu — Săptămîna filmului britanic (pag. 2-a).

A 10-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.: Pentru slăbirea continuă a încordării internaționale și dezvoltarea colaborării internaționale — Cuvîntarea rostită de V. M. Molotov la 23 septembrie 1955, în Adunarea Generală a O.N.U. (pag. 2-3).

Scrisoarea lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., adresată lui D. Eisenhower, președintele Statelor Unite ale Americii (pag. 3-a).

Convorbirea tovarășilor N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov cu delegația parlamentară japoneză din 21 septembrie 1955 (pag. 4-a).

Aprobarea de către Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a acordului cu privire la stabilirea relațiilor diplomatice între Uniunea Sovietică și R. F. Germană (pag. 4-a).

O dezmințire a agenției TASS (pag. 4-a).

Spre noi succese în întrecerea socialistă!

Colectivele de muncă din fabrici și uzine, din schelele petrolifere și de petșantier de construcții dau un puternic avînt întrecerii socialiste, dorințe de a îndeplini cu succes sarcinile ce le revin în cadrul primului nostru plan cincinal.

Răspîndirea experienței înaintate este o condiție hotărîtoare a sprijinirii necontenite a producției și productivității muncii, a reducerii prețului de cost și a îmbunătățirii calității produselor.

Executînd fracturări hidrolice la un număr de 3 sonde, producția de țitel a sporit simțitor. De pildă, la sonda nr. 742 producția a crescut cu 60%, la sonda nr. 738 cu 100%, iar la sonda nr. 29, sondă care fusese abandonată, s-a obținut de asemenea o producție sporită de țitel.

Grijă petrolifștilor pentru mărirea producției de țitel se ogîndeste și în acțiunea ce se desfășoară în această șchelă pentru reactivarea unor sonde părăsite. Pînă acum au fost reactivate cîteva sonde, care dau o producție însemnată de țitel. (de la Standu Frățîi, coresp. voluntar).

Pentru extinderea folosirii prefabricatelor în construcții

ORAȘUL STALIN (coresp. „Știința”) — În zilele de 23 și 24 septembrie, în Orașul Stalin a avut loc un schimb de experiență pentru extinderea producției de prefabricate și montarea elementelor prefabricate în construcții.

În prima zi a schimbului de experiență, organizat de Ministerul Construcțiilor în colaborare cu Institutul de Cercetări Științifice pentru Construcții și Filiala A.S.I.T. din Orașul Stalin — cei peste 160 de participanți au ascultat referatele cu privire la situația actuală și perspectivele folosirii de prefabricate la construcțiile de locuințe în București. Din referatul prezentat de tov. inginer Ion Ștefănescu a reieșit că timpul de construire a unui bloc cu 36 apartamente din prefabricate se scurtează cu 40% față de vechiul sistem de construcții; manopera se reduce de 4 ori.

Pentru documentare, participanții au vizitat întreprinderea de prefabricate și noul cîmin studențesc din Orașul Stalin care se construiește din prefabricate. Numărul mare de întrebări și propuneri din cadrul acestui schimb de experiență a ogîndit interesul participanților pentru extinderea folosirii prefabricatelor.

Întrecerea pe revire

LONEA (coresp. „Știința”) — Într-o consfățire de producție organizată la începutul acestei luni în sectorul I de la mina Lonea, maștrii Balog Nicolae, Gheorghe Igață și Iosif Riznic au inițiat o întrecere pe revire. (Reviz însemnă o porțiune de sector cu mai multe locuri de muncă de care răspunde un maistru).

Ei s-au angajat să creeze condiții bune de lucru brigăzilor de mineri din revirul lor, astfel încot acestea să lucreze după metode înaintate, cu randament maxim. În prima jumătate a lunii, în fruntea întrecerii s-au situat brigăzile de mineri din revirul maistrului comunist, Gheorghe Igață — revir care are cele mai însemnate rezultate în muncă. În perioada respectivă planul de extracție a fost depășit aici cu 7,8%, iar productivitatea muncii a crescut cu 32%.

Minerii din celelalte două revire, conduse de tov. Nicolae Balog și Iosif Riznic, folosind metodele înaintate de muncă, au sporit productivitatea muncii cu 20%.

Prin aplicarea metodelor înaintate

Colectivul fabricii de ciment „Ilie Pîntilie” din Fieni a încheiat luna august cu succese însemnate în muncă: fabrica a îndeplinit planul la ciment în proporție de 108,5%, iar la kilaker de 100,4%.

La morile de ciment au fost aplicate cu succes metoda sovietică de încărcare rapidă a morilor și metoda Voronin, evitîndu-se în mod deosebit tovarășii Ion Oprea și Florea Mărășoiu.

S-au evidențiat de asemenea mulți muncitori, unii de curind calificați, alții vechi în meserie. Printre ei se numără și Matei Cioclivă, motor, de curind calificat. El a lucrat la morile brute și a dat o pastă de bună calitate, reușind să reducă procentul de apă cu 38%. Cocătorul Mihai Iacobescu și Ion D. Neagu au avut o depășire de pînă de 66% (de la George Bureci, coresp. voluntar).

Încălțăminte din materiale economisite

Muncitorii și tehnicienii fabricii de încălțăminte „N. Bălcescu” din Capitală se străduiesc, în întrecerea socialistă, să producă mai multă încălțăminte din aceeași cantitate de materie primă. Prin aplicarea metodei de combinare a tiparelor mari și mici, muncitorii dă o secție de croit au reușit să economisească luna trecută o cantitate de piele din care s-au confecționat în plus 1500 perechi încălțăminte. Cele mai însemnate economii au fost realizate de muncitorii din brigada „7 Noiembrie”, care au economisit 8150 dm. p. piele. În primele rînduri ale întrecerii pentru economii se află fruntașii în producție Dumitru Dinescu, Ion Dinu, Gospodin Vasileș și alții. (de la N. Militaru, coresp. voluntar).

ALEXANDRU MOCANU președintele gospodăriei colective „Tudor Vladimirescu” din Horia, raionul Roman, regiunea Iași

Pregătiri pentru culesul viilor

PITEȘTI (redacția ziarului „Secera și Ciococul”) — Se apropie timpul cînd în podgoriile Drăgășanilor va începe culesul strugurilor. Întreprinderea „Vin-alcool”-Drăgășani a organizat 15 centre de vinificație la care podgorenii vor putea să-și vinifice recolta de struguri din acest an în condiții optime. De asemenea, pentru fabricarea rachurilor de drojdie și țescovină.

Orchestra populară „Pandelașul”

BRĂILA (coresp. „Știința”) — Deseori, stațiile de radio transmit, imprimare pe discuri, melodii populare rominești interpretate de orchestra populară „Pandelașul” a Statului popular al orașului Brăila. Această orchestră este mult apreciată de iubitorii de muzică din oraș.

Orchestra populară „Pandelașul”

Orchestra populară „Pandelașul” pregătește acum un concert-spectacol intitulat „O seară de toamnă”. Acest concert-spectacol va fi compus în întregime din creațiile ale compozitorilor și artiștilor brăileni.

a hotărît să propună Prezidiului Marii Adunări Naționale: să acorde grațieri celor ce au săvîrșit crime de război, împotriva păcii și umanității precum și grațieri de pedepse pentru infracțiuni contra statului.

În dorința de a contribui la îmbunătățirea relațiilor internaționale, guvernul Republicii Populare Romine a mai propus, de asemenea, să se acorde și grațierea cetățenilor străini care au săvîrșit infracțiuni contra statului român.

Art. 3. — Cel care au fost membri ai guvernelor fasciste în perioada de la 6 septembrie 1940—23 August 1944 nu beneficiază de prevederile art. 1 și 2 din prezentul decret.

Art. 4. — Se grațiază în întregime cei condamnați la pedepse privative de libertate pînă la cinci ani pentru infracțiunile contra statului, prevăzute de art. 184—235 inclusiv c.p.; art. 258—262 inclusiv c.p.; art. 320—326 inclusiv c.p. și art. 330—331 c.p.

În cauzele în curs de judecată privitoare la infracțiunile prevăzute în aliniatul precedent, săvîrșite pînă la data prezentului decret, instanțele vor dispune neexecutarea sentinței în cazul cînd vor aplica pedepse pînă la cinci ani privațiune de libertate.

Art. 5. — Se grațiază în întregime, indiferent de durata pedepsei, cel care săvîrșind infracțiunile prevăzute la art. 4 erau la data comiterii faptelor cetățeni străini.

Art. 6. — Se amnistiază infracțiunile prevăzute de art. 197 c.p.; art. 267—288 inclusiv c.p.; art. 315—319 inclusiv c.p.; art. 327 c.p.; art. 327 bis c.p.; art. 328—329 c.p.; art. 332 c.p.; art. 335—336 c.p. și cele prevăzute de decretul Nr. 163/1950, de decretul Nr. 205/1954 și de decretul Nr. 284/1947 și Nr. 285/1947.

Art. 7. — Favorizatorii, tăinutorii, precum și toți ceilalți participanți beneficiază de prevederile prezentului decret în aceeași măsură ca și autorii.

Art. 8. — În aplicarea prezentului Decret pedepsa muncii silnice pe viață va fi scoțită douăzeci și cinci de ani.

Art. 9. — Se abrogă legea Nr. 291/1947 completată prin decretul Nr. 207/1948 cu modificările ulterioare.

Pt. Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale GH. VIDRAȘCU

Să folosim în mod chibzuit condițiile naturale în agricultură!

Practica de ani îndelungați a țărănilor noastre muncitoare și știința agrotehnică au dovedit că, lucrând în mod respectuos regulile agrotehnice, pământul poate da producții din ce în ce mai mari. De aceea, tehnicienilor și inginerilor agronomi le revine sarcina de mare cinste de a contribui cu toată priceperea lor ca pământul să fie folosit din plin.

În raionul Gura Jiului sînt încă mari lipsuri în ce privește folosirea pământului. Terenul arabil din raion prezintă variații destul de mari, începînd de la nisipul zburător pînă la solul consolidat. Cea mai mare parte ocupă terenul nisipos, care cuprinde 62,7% din întreaga suprafață arabilă. Terenul de aluviune din lăcaș Dăbuleni și a Jiului ocupă 20%, iar soluri formate se găsesc în procent de numai 17,3%. S-a dovedit că nisipul zburător nu este propriu culturii cerealelor. El este luat chiar de cele mai mici vînturi, lăsînd rădăcinile plantelor anuale descoperite și stînjînîndu-le dezvoltarea.

În ultimii ani, în raionul nostru nu s-a ținut seama de condițiile solului și de experiența îndelungată a țărănilor muncitori. De aceea, s-a impus cultivarea pășoșilor, și în special a secareii, pe terenuri nisipoase. Acest lucru a constituit o mare greșală pentru că pe o parte planturile de producție nu erau reale, nefiindu-se obține producțiile prevăzute, iar pe de altă parte a fost pierdut locul acelor plante care pot folosi mai bine terenurile nisipoase. Pe drept cuvînt, țărănilor muncitori care au cultivat secară au fost nemulțumiți deoarece au obținut producții foarte mici. Producțiile medii la secară în ultimii 5 ani dovedesc și mai mult lipsurile serioase care au existat în această privință. În anul 1951, bunăoară, producția medie pe raion la secară a fost de 600 kg. la hectar, în 1952 de 505 kg.

la hectar; în 1953 s-au obținut 497 kg., în 1954 recolta a fost de 250 kg., iar în 1955 s-a obținut o medie de 353 kg. la ha.

Din practica lor cultivatorii din raion au observat că sînt plante care folosesc mai bine terenurile nisipoase și care dau producții mari. Astfel, pepenii verzi și galbeni dau producții între 18.000—20.000 kg. la hectar. În comuna Călărași, de pildă, anul trecut s-au obținut în medie 20.000 kg. pepeni la hectar. Producții mari dau și pepenii furajeri. Fasolea, și în special fasolea țucară, cultivată în terenuri nisipoase, dă în fiecare an o recoltă care depășește 700 kg. la hectar la fasole uscată și peste 4000 kg. fasole păstăi. Anul trecut, în comuna Dăbuleni, de pildă, mulți țărani muncitori au obținut cîte 4.500 kg. fasole verde la hectar. De asemenea, tutunul folosește destul de bine terenul nisipos, dînd o producție de 600—700 kg. la hectar. De multe ori țărănilor muncitori de aici cultivă fasolea care dă o producție de peste 800 kg. la hectar. Cultura viței de vie îndigă merge destul de bine în solurile nisipoase. Comunele Dăbuleni, Călărași, Orășani, Bechetu și alte cultivă pe mari suprafețe vița de vie. Comunele Dăbuleni și Călărași au peste 1.000 ha. viță de vie. În comuna Dăbuleni țărănilor muncitori obțin 6.000 și chiar 10.000 kg. struguri la ha.

Comparînd valorile acestor culturi se observă de asemenea faptul că este mai rentabil să în locurile secare să se cultive plantele care merg în terenurile nisipoase. Iată numai cîteva exemple. La un hectar de secară, care ar da o producție de 441 kg., scotind 1 leu kg., s-ar obține 441 lei; 600 kg. pale a 0,10 lei ar fi 60 lei, adică în total 501 lei. De pe un hectar cultivat cu fasole, care dă o producție de 700 kg. a 5 lei kg., ar fi 3.500 lei. Un hectar de vie care dă 8.000 kg. stru-

guri aduce un venit de 12.000 lei. Iată de ce țărănilor muncitori din comuna de terenuri nisipoase au tendința de a cultiva tocmal acele plante cărora le prieste solul, cum ar fi fasolea, tutunul, vița de vie, pepenii. Dar ei nu numai că n-au fost îndrumați să extindă aceste culturi, ci unora au fost chiar împiedicați.

Problema terenurilor nisipoase din raionul nostru nu s-a bucurat de atenția cuvenită nici din partea statului popular regional, nici din partea organelor ministerului. La statul popular regional s-a discutat de nenumărate ori despre secară și producția ei, dar în raionul nostru continuă încă să se cultive suprafețe mari cu secară. Ministerul Agriculturii și Silviculturii știe de existența terenurilor nisipoase din raionul Gura Jiului, de faptul că culturile de pășoase de pe aceste terenuri dau producții foarte mici, dar lasă să treacă timpul fără să ia vreo măsură. Desigur o mare lipsă are și statul popular raional pentru faptul că, pe de o parte, n-a susținut cu destulă tărie obiectivele ridicate de tehnicienii în problema terenurilor nisipoase, iar pe de altă parte și îndrumarea agrotehnică dată țărănilor muncitoare n-a fost la înălțimea cuvenită.

Pentru remedierea lipsurilor socotim că este necesar ca începînd din toamna aceasta statul popular regional să privească în mod realist repartizarea sarcinilor de plan pe raioane.

După părerea noastră este necesar să se reducă suprafața cultivată cu secară și să se cultive în schimb alte plante care folosesc mai bine terenul nisipos.

Deschiderea festivă a „Săptămîinii filmului britanic”

Simbătă seara a avut loc în sala cinematografului Patria din Capitală spectacolul de gală cu prilejul deschiderii „Săptămîinii filmului britanic”, organizată de Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea.

La spectacol au asistat: M. Roșianu, președintele I.R.R.C.S., M. Macavei, președintele de onoare al I.R.R.C.S., dr. I. Bogdan, vicepreședinte al I.R.R.C.S., Sanda Râmbuț, secretar al Comitetului național pentru apărarea păcii din R.P.R., Dionisie Ionescu, directorul Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, M. Novicov, director general adjunct în Ministerul Culturii, oameni ai artei și culturii, reprezentanți ai presei, un numeros public.

Au fost de față: colonel Albert Ward, atașat militar al Marii Britanii la București, Denis S. Cross, al doilea secretar și alți membri ai legației Marii Britanii la București.

Au asistat de asemenea ziaristul Norman Mackenzie, redactor al ziarului „New Statesman and Nation”, Glyn Evans, secretar al Asociației de prietenie Marea Britanie-România, și alți oaspeți din Marea Britanie care ne vizitează țara.

Cuvîntul de deschidere a festivității a fost rostit de N. Minei, director în Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea.

A vorbit apoi regizorul Jean Georgescu, laureat al Premiului de Stat.

(Agerpres)

Incheierea lucrărilor celei de-a 7-a Conferințe naționale de tuberculoză

Simbătă, în cea de-a treia zi a Conferinței naționale de tuberculoză, a fost prezentat raportul nr. 5: „Organizarea prevenției și combaterii cavernei tuberculoase”, de dr. Apostol Zol, directorul Asistenței medicale antituberculoase din Ministerul Sănătății. Dr. C. Butanu, din partea C.C. al Sindicatului muncitorilor sanitari din R.P.R., a expus referatul: „Lupta sindicatelor împotriva tuberculozei”.

În cursul sesiunii de dimineață, conferința a ascultat comunicările făcute de dr. Ulrich Bauer (R.D. Germană), prof. dr. Li Yong Cin (R.P.D. Coreeană), dr. Pavel Krakowka (R.P. Polonă), dr. Libuse Podestova (R. Cehoslovacia).

Concluziile conferinței au fost prezentate de acad. prof. dr. M. Nasta.

Lucrările celei de-a 7-a Conferințe naționale de tuberculoză au luat sfîrșit.

(Agerpres)

A 10-A SESIUNE A ADUNĂRII GENERALE A O. N. U.

Pentru slăbirea continuă a încordării internaționale și dezvoltarea colaborării internaționale

Cuvîntarea rostită de V. M. Molotov la 23 septembrie 1955, în Adunarea Generală a O. N. U.

Inceputul cuvîntării în „Scinteia” nr. 3396.

Noile propuneri sovietice cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armelor atomice și cu hidrogen reprezintă un mare pas înainte spre o apropiere continuă între pozițiile U.R.S.S. și ale puterilor occidentale în problema dezarmării. Trebuie subliniat că într-o serie de probleme importante, în propunerile sovietice se ține seama de considerentele puterilor occidentale prezentate anterior Comisiei pentru dezarmare.

Guvernul sovietic a acceptat propunerea guvernului țărilor occidentale într-o problemă care stabilește nivelul forțelor armate pentru cele cinci puteri și anume — pentru Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii și Republica Populară Chineză 1.000.000—1.500.000 de oameni, pentru Franța și Marea Britanie cîte 650.000 de oameni. Un acord în această problemă ar duce imediat la o uriașă reducere a cheltuielilor militare. Acesta ar fi un pas foarte important spre încetarea cursului înarmărilor.

Faptul că Uniunea Sovietică a acceptat stabilirea nivelului limită propus de Anglia, Franța și S.U.A. pentru forțele armate ale celor cinci puteri lipsește de orice temel obiectivele formulate înainte împotriva interzicerii armelor atomice sub pretextul că această armă ar compensa prețurile „rămînere în urmă” a puterilor occidentale în domeniul armamentelor clasice și că arma atomică ar fi un mijloc pentru menținerea „echilibrului” între Vest și Est în domeniul armamentelor. Propunerea U.R.S.S. cu privire la nivelul forțelor armate ține seama în întregime de poziția puterilor occidentale în problema menționată și dă temel să se presupună că puterile occidentale, la rîndul lor, se vor situa în problema armelor atomice pe o poziție care să permită realizarea unui acord în această problemă.

Uniunea Sovietică a ținut seama și de propunerea anglo-franceză privitoare la data intrării în vigoare a interzicerii totale a folosirii armelor nucleare și a excluderii acestor arme din armamentele statelor. În propunerea U.R.S.S., ca și în propunerea anglo-franceză, se prevede ca interzicerea totală a armelor atomice și a armelor cu hidrogen să intre în vigoare după reducerea armamentelor clasice și a forțelor armate cu 75% din cuantumul total al reducerilor.

Iar excluderea acestor arme din armamentele statelor și distrugerea ei trebuie să se facă concomitent cu reducerea armamentelor clasice cu ultimele 25 de procente din reducerea prevăzută.

Atribuirea o însemnată esențială organizării controlului asupra înfăptuirii măsurilor de dezarmare, Uniunea Sovietică propune în propunerea sa să se acorde organelor de control drepturi și împuterniciri largi. Propunerea sovietică cu privire la stabilirea unor posturi de control pe bază de reciprocitate pe teritoriile statelor respective la nodurile de cale ferată și pe autostrăzi, pe principalele aerodromuri și în marile porturi maritime creează condiții necesare pentru instituirea unui control eficient și este deosebit de importantă pentru preîntîmpinarea agresiunii prin surprindere a unui stat împotriva altuia. Este îndeosebi cunoscut că războiul modern cere concentrarea și desfășurarea unor mari forțe terestre, aeriene și maritime-militare. Propunerea cu privire la stabilirea unor posturi de control, subordonate unui organ internațional de control, prevede măsurile necesare de informare asupra acestor concentrații și oferă posibilitatea de a se preîntîmpina și preveni prin surprindere crearea unor posturi de control pe căile ferate, pe autostrăzi principale, pe aerodromuri și în porturile maritime pentru supravegherea mișcărilor și regroupării forțelor armate care exercită o mare influență pozitivă asupra întăririi încrederii între state și ar contribuie astfel la micșorarea încordării internaționale.

Propunerea U.R.S.S. din 10 mai deschide, așa-dar, calea pentru rezolvarea problemei foarte complicate a controlului internațional asupra reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomice.

Guvernul sovietic a declarat totodată că este gata să studieze cu toată atenția și alte propuneri în această problemă importantă.

În această ordine de idei trebuie să ne reținem la cunoscuta propunere făcută de președintele Eisenhower la conferința de la Geneva cu privire la schimbul de informații militare și luarea de fotografii din avion. Trebuie recunoscută importanța propunerilor prezentate de dl. președinte. În ele noi vedem o dorință sinceră de a contribui la rezolvarea importante probleme a controlului și inspecției internaționale. Tocmai de pe aceste poziții studiem noi această propunere și dîrețele ei părți. În legătură cu aceasta ne înteresează, firește, în ce măsură poate contribui această propunere la reducerea armamentelor și la rezolvarea problemei interzicerii armelor atomice, adică în ce măsură contribuie ea la îndeplinirea sarcinii fundamentale — încetarea cursului înarmărilor și ușurarea greii poveri care apăsă pe umerii populației ca urmare a bugetelor militare exagerat de mari și pregătirilor militare de tot felul. Este doar absolut împiedicată de popoarele asteptătoare la discutarea problemei dezarmării rezultate care să contribuie la consolidarea păcii, la înlăturarea primejiei unui nou război și la asigurarea greutăților materiale ale populației, provocate de cursul înarmărilor. În legătură cu aceasta nu putem trece peste declarația făcută ieri de șeful delegației S.U.A. El a declarat că „limitarea armamentelor este de fapt irealizabilă”.

O asemenea declarație pune sub semnul întrebării lucrările Comisiei pentru dezarmare care a fost creată de Adunarea Generală.

La conferința de la Geneva, primul ministru al Franței, dl. Faure, a propus reducerea bugetelor militare și crearea unui fond special pentru ajutorarea țărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic pe seama reducerii bugetelor militare. Uniunea Sovietică examinează cu atenție cuvenită această propunere. Noi credem că mijloacele care ar putea fi obținute în urma reducerii bugetelor militare ar putea fi folosite atît pentru ușurarea poverii împozitelor ce apară asupra

popoarelor din statele respective, cît și pentru acordarea de ajutor țărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic.

Ținînd seama că orice pași întreprinși de state în direcția încetării cursului înarmărilor și reducerii armamentelor ar avea o deosebită însemnată pozitivă pentru slăbirea continuă a încordării internaționale și întărirea încrederii între state, guvernul sovietic a adoptat hotărîrea de a reduce pînă la 15 decembrie 1955 efectivul forțelor armate sovietice de 640.000 de oameni. Aceasta nu mai este o dorință și nici un proiect, ci un început practic de înfăptuire a sarcinii reducerii substanțiale a armamentelor și forțelor armate în ceea ce privește Uniunea Sovietică.

Delegația sovietică și exprimă speranța că și celelalte puteri care dispun de forțe armate însemnate vor întreprinde la rîndul lor, ca o manifestare a bunăvoinței, măsuri îndreptate spre reducerea forțelor lor armate, fără să aștepte realizarea unui acord privind încheierea unei convenții internaționale de corepunțoare.

Tuturor le este amoscut că existența bazelor militare pe teritorii străine constituie una din cauzele principale ale încordării internaționale.

În ceea ce privește Uniunea Sovietică, ea a avut pînă nu de mult doar două baze militare în afara frontierelor sale. Una din aceste baze era în Extremul Orient, la Port-Arthur, și se afla sub conducerea comună a Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze. Din inițiativa Uniunii Sovietice, la sfîrșitul anului trecut între U.R.S.S. și R. P. Chineză s-a încheiat un acord privind trecerea acestei baze militare în posesia sovieto-chineze în administrare.

3. Crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa și asigurarea păcii generale

Călăuzit de interesele menținerii păcii generale, guvernul sovietic a acordat și acordă o mare însemnată asigurare securității în Europa. Experiența istoriei arată că războaiele cele mai pustitoare, printre care primul și al doilea război mondial, au început în Europa. Aceasta înseamnă că asigurarea păcii în Europa ar avea o însemnată hotărîtoare pentru menținerea păcii în întreaga lume.

Tocmai de aceea, guvernul sovietic a ridicat problema necesității creării unui sistem efectiv de securitate în Europa și a prezentat în acest scop spre examinare țărilor interesate propunerea corepunțoare.

Această propunere prevede crearea în Europa, cu participarea Statelor Unite ale Americii, a unui sistem de securitate colectivă, bazat pe egalitate și indiferență de orînduirea lor socială și de stat.

Firește că Uniunea Sovietică este gata să examineze și alte propuneri îndreptate spre asigurarea securității în Europa.

Pentru a înlesni posibilitatea realizării acordului necesar în această problemă, la conferința de la Geneva guvernul sovietic a propus ca crearea unui sistem general european de securitate colectivă să fie împărțită în două etape.

În cursul primei perioade, statele participante la sistemul general european de securitate colectivă n-ar fi absolvite de obligațiile asumate de ele potrivit tratatelor și acordurilor existente în perioada creării respectivei grupări politico-militare. Ele ar fi însă legate de obligația de a se abține de la folosirea forțelor armate și de a rezolva prin mijlocuri pașnice toate litigiile care s-ar putea ivi între ele. Nu este greu de înțeles că asumarea acestor obligații de către participanții la sistemul sus-menționat de securitate corespunde sarcinii de a nu admite să se creeze în Europa o situație care ar putea să prezinte o primejdie pentru pace.

În cursul celei de-a doua perioade, statele și-ar asuma în întregime obligațiile legate de sistemul de securitate colectivă în Europa. Totodată ar înceta concomitent și pe de-a întregul de a mai fi în vigoare atît pactul nord-atlantic și „acordurile de la Paris”, cît și tratatul de la Varșovia al celor opt state, încheiat ca răspuns la „acordurile de la Paris”.

Noi am propus de asemenea ca în tratat să fie prevăzute consultările necesare între statele participante la securitatea colectivă, ori de cîte ori, cînd după orice orînduire din aceste state, s-ar ivi primejdia unei agresiuni armate în Europa împotriva uneia sau a cîtorva state semnatare ale tratatului, pentru a se lua măsurile efective necesare în vederea înlăturării acestei primejii. Potrivit acestei propuneri, o agresiune armată împotriva unui stat sau a mai multor state participante la tratat din partea unui stat sau a unui grup de state ar fi considerată drept o agresiune împotriva tuturor semnatarilor lui.

Propunerea ca crearea unui sistem general european de securitate să fie înfăptuită nu deodată, ci în două etape, a fost determinată de faptul că în prezent există grupări militare în Europa.

Această propunere urmărește să înlesnească posibilitatea de a se birui dificultățile existente în calea spre un acord în problema importantă a securității europene, care frîmțită profund toate popoarele din Europa și nu numai din Europa.

4. Probleme nerezolvate în Extremul Orient și Asia

Atenția Adunării Generale nu poate să nu fie de asemenea atrasă de situația din Asia și Extremul Orient. Printre problemele internaționale care trebuie să fie rezolvate, problemele Asiei și Extremului Orient au un caracter deosebit de urgent.

În această ordine de idei trebuie înaintea de toate să subliniem însemnată problema Taiwanului. Acest teritoriu din todeauna chinez n-a fost încă reunificat cu Republica Populară Chineză, fapt care constituie un obstacol serios în calea normalizării situației generale din Extremul Orient. Nu este necesar să vorbim pe larg despre cauza situației create în regiunea Taiwanului, întrucît această cauză este bine cunoscută. Dacă vom aprecia cu luciditate situația nu vom putea să nu ajungem la concluzia că obstacolele care împiedică reunirea Taiwanului ca și a altor insule chineze de pe litoral cu Republica Populară Chineză trebuie să fie înlăturate

trarea deplină a Republicii Populare Chineze. Acest acord a fost îndeplinit în primăvara anului 1955. În prezent, Uniunea Sovietică n-are în Extremul Orient nici o bază militară în afara teritoriului său.

O altă bază militară a Uniunii Sovietice era pe teritoriul Finlandei, în regiunea Porkkala-Udd. Ea a fost creată, potrivit tratatului de pace care a intrat în vigoare în 1947, pe o durată de 50 de ani. Potrivit acordului realizat foarte recent între Uniunea Sovietică și Finlanda, de asemenea din inițiativa Uniunii Sovietice, în viitorul apropiat va fi lichidată și această bază militară sovietică. Pînă la 1 ianuarie 1956 toate unitățile militare sovietice vor fi retrase de pe teritoriul Porkkala-Udd și acest teritoriu va trece în administrarea deplină a Finlandei.

Astfel, din cele două baze militare pe care Uniunea Sovietică le avea, în baza tratatelor corepunțoare, în afara frontierelor sale, una a și fost lichidată în urmă cu cîteva luni, iar a doua și ultima va fi lichidată în decursul acestui an.

U.R.S.S. nu va avea nici o bază militară pe teritoriul altor state. Guvernul sovietic a adoptat aceste măsuri în scopul îmbunătățirii conținutului relațiilor internaționale și al întăririi încrederii între state.

Și în acest caz Uniunea Sovietică a trecut de la vorbe la fapte. Aceasta ne permite să ne adresăm guvernelor altor state și în special celor care au baze militare numeroase pe teritorii străine, pentru ca și ele să păsească pe calea lichidării lor. Nu încapă îndoială că aceasta ar corespunde în cea mai mare măsură scopurilor încetării cursului înarmărilor, scopurilor întăririi încrederii între state și încetării „războiului rece”.

Această propunere prevede însă o întărire a sistemului general european de securitate într-un termen anumit, astfel ca în a doua etapă a creării acestui sistem să fie lichidate grupările militare existente în Europa, iar asigurarea păcii și securității generale europene să devină o cauză a popoarelor europene.

Guvernul sovietic a examinat cu multă atenție considerentele care au fost formulate de participanții la conferința de la Geneva în problema securității europene, în special considerentele primului ministru al Marii Britanii, dl. Eden, care sînt examinate acum în Comisia pentru dezarmare. El își exprimă speranța că, pe baza propunerilor guvernului sovietic, precum și a considerentelor constructive în problema securității europene care au fost formulate de către ceilalți participanți la conferința de la Geneva, se va găsi o rezolvare a acestei probleme importante care să corespundă intereselor vitale ale tuturor popoarelor europene.

Realizarea unui acord în această problemă ar schimba radical situația în Europa, care în decursul ultimilor ani s-a agravat tot mai mult.

Un rol deosebit în agravarea situației în Europa l-au jucat „acordurile de la Paris”, încheiate anul acesta, care prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei în grupările militare ale cîtorva state occidentale, ceea ce a creat totodată dificultăți serioase în calea refacerii unității Germaniei.

Crearea unui sistem general european de securitate ar contribui la crearea unor condiții mai favorabile și pentru rezolvarea problemei germane, inclusiv rezolvarea sarcinii refacerii unității Germaniei, întrucît rezolvarea acestei probleme nu poate fi despărțită de instaurarea unui sistem general european de securitate, nu poate fi despărțită de chestiunea: dacă Europa va fi transformată în focarul potențial al unui nou război sau va deveni o fortăreață a păcii și securității popoarelor?

Se știe că la 13 septembrie, adică numai cu zece zile în urmă, între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană (Germania occidentală) a fost realizat un acord privind stabilirea de relații diplomatice normale. Acum U.R.S.S. va avea relații diplomatice și alte relații nu numai cu Republica Democrată Germană, ci și cu Republica Federală Germană. Aceasta va contribui la normalizarea relațiilor între state în toată Europa. Prin urmare, normalizarea relațiilor între U.R.S.S. și R.F. Germană, care a fost realizată recent, va contribui la îmbunătățirea continuă a relațiilor între popoarele sovietic și german și va servi la întărirea păcii în Europa.

În această ordine de idei este necesar să ne referim și la noile acorduri încheiate în ultimele zile la Moscova între Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană. Aceste acorduri au drept scop dezvoltarea continuă a unei colaborări strîns și întărirea relațiilor de prietenie între Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană pe baza egalității în drepturi, și a respectării reciproce a suveranității și a neamestecului în afacerile interne.

În ceea ce privește problema germană în întregul ei, din tot ce s-a spus rețese că în condițiile actuale ea își va găsi rezolvarea pe calea creării unui sistem general de securitate în Europa.

S-a mai vorbit abut de necesitatea de a se rezolva fără întîrziere problema restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite. Am auzit și argumente necorespunzătoare împotriva acestui lucru. Obiecțiunile de fapt acele care ar vrea să vadă China așa cum a fost ea în trecut, cînd acolo stăpîneau după bunul plac anumite cercuri străine. Dar pe atunci poporul chi-

(Continuare în pag. 3-a)

Săptămîna filmului britanic

Săptămîna filmului britanic care s-a deschis ieri în Capitală, prilejuiește spectatorilor vizionarea cîtorva reușite creații ale cineaștilor englezi. Realizări ale unei cinematografii cu vechi tradiții, filmele prezentate în cadrul „Săptămîinii”, judicious alese dintre producțiile de valoare ale cinematografului englez, sînt atît filme de epocă cît și filme care aduc pe ecran aspecte din viața societății engleze contemporane. Ele se disting printr-o tratare realistă, printr-o înaltă ținută a interpretării actoricești și prin maturitatea mijloacelor de expresie.

Cîteva din aceste filme sînt transpuse pe ecran după opere ale marilor clasici ai literaturii engleze Shakespeare — („Hamlet”) și Dickens („Mărire Speranță”, „Nicholas Nickelby”, „Aventurile domnului Pickwick”) ș.a. Creatorii lor (ai ecranizărilor după Dickens, bunăoară) au meritul de a fi respectat ideile operelor nemuritoare de la care au pornit, de a fi reconstituit cu talent și fidelitate cadrul istoric, atmosfera epocii, trăsăturile personajelor create de marele clasic englez.

Filmule britanice pe temă contemporană care rulează în aceste zile, pe lîngă calitățile lor artistice, se remarcă și prin tratarea realist-critică a unor aspecte din viața societății engleze, deși ele nu dezvoltă întodeuna cauzele profunde ale conflictelor înfățișate.

Săptămîna filmului britanic s-a deschis cu o premieră: „Bancnota de 1.000.000 de lire sterline”, film în culori, realizat după noua cu același titlu a marelui scriitor satiric american Mark Twain.

Scenariul — semnat de Jill Craigie — este un model prețios de transpunere cinematografică a unei opere din tezaurul literaturii clasice universale. Subiectul filmului, bogat în întîmplări neprevăzute, pornește de la ideea năstrucnicioasă a doi bogătași — Oliver și Roderick Montpelier — care au făcut următoarea prinoare: Ce s-ar întîmpla dacă o bancnotă de 1.000.000 de lire sterline ar încăpea pe mîna unui om sărac și cînsit, fără „relații” la Londra? Roderick susține că omul acesta va ajunge în două-trei zile la pușcărie; Oliver, dimpotrivă, era de părere că deținătorul bancnotei va putea trăi în bogăție o lungă întregă fără a cheltui nici un shilling.

Eroul principal al navelui și al filmului — Henry Adams — este un american sărac pe care soarta l-a aruncat pe tărîmurile Angliei, fără nici un ban în buzunar și care, negăsind nimic de lucru, soamează de multă vreme. Ajuns în posesia lui Henry Adams, bancnota se transformă

GH. TURCU regizor de film

Într-o, forță uriașă, atotștințitoare, care deschide în fața acestuia toate porțile și care îl pune în situațiile cele mai neașteptate, uneori fără voință lui, ba, adeseori chiar împotriva dorințelor și intențiilor sale.

Autorul scenariului a găsit numeroase situații sugestive, cinematografice, a creat personaje noi, a scris dialoguri, imprimînd acțiunii filmului un ritm viu și ofensiv, posibilitatea unor soluții regizorale interesante. O asemenea tratare curajoasă a operei literare transpuse pe ecran este perfect admisibilă și aproape întodeuna necesară, chiar dacă este vorba despre opera unui scriitor clasic. Scenariștii erau dreptul și chiar datorită de a găsi soluții noi, corepunzătoare cerințelor ecranului; ei poate da frîu liber fantaziei creatoare, bine înțeleasă dacă nu se îndepărtează de spiritul operei literare, de conținutul ei de idei.

... Și iată că, într-o lume încătușată de nenumărate tradiții și prejudecăți aristocratice, fostul șomer Henry Adams, omul simplu, devine în scurt timp centrul de atracție al „vieții mondene” londoneze. Episoadele care înfățișează întîlnirile din palatul ducelui de Cromarty, reședința „filantropică”, relațiile lui Adams cu ambasada Statelor Unite înainte și după ce acesta a ajuns „ilustru milionar” — jocurile de bursă ș.a. — scot în relief ridicul și fărîmăcia moravurilor „inaltei societăți” satirizate cu atîtă forță în opera lui Mark Twain. În film apar o serie de tipuri caracteristice, convingătoare, descinse parcă direct din paginile navelor celebrului umorist american.

Dar iată că la un moment dat interveni o schimbare cu totul neașteptată. Se răspîndește zvonul că, în realitate, Adams nu posedă bancnota de un milion, că e un simplu cetățean fără avere... Ca prin farmec, totul se schimbă în jurul lui. Este evacuat cu zarvă din apartamentul „de onoare” ce-l fusese pus la dispoziție la cel mai mare hotel din Londra, croitorii îl ridică garderoba; toate porțile se închid în fața lui, iar cei mai buni „prieteni” îi întorse spatele. Situația prin care trece acum Adams — în contrast cu „stima” de care același om se bucurase în ajun — subliniază odată mai mult ipocrită și umilă natură a „vieții de aur”.

Pe lîngă calitățile scenariului și ale regiei trebuie menționată măiestria grupului de interpreți: Gregory Peck, Jane Griffiths, Ronald Squire, A. E. Matthews ș.a.

„Bancnota de 1.000.000 de lire sterline” este o reușită satiră cinematografică, menită să se bucure de succes în rîndurile publicului nostru.

(Agerpres)

A 10-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U.

Sedința din dimineața zilei de 22 septembrie

Continuarea cuvîntării lui J. F. Dulles

Trecînd la problema limitării armamentelor, Dulles a amintit propunerea făcută de președintele Eisenhower la conferința de la Geneva, ca U.R.S.S. și S.U.A. să-și furnizeze reciproc informații asupra forțelor lor militare și să dea posibilitatea de-a se efectua cercetări aeriene reciproce nelimitate.

Din punct de vedere logic, a declarat Dulles, această propunere este simplă și clară. O agresiune de amploare este neevoluabilă dacă agresorul nu va avea avantajul surprizei și speranța de a da lovitură care să fie nimicitoare prin faptul că este neașteptată. Dar pregătirea oricărei agresiuni de asemenea proporții gigantice ar putea fi cu greu ascunsă în specții aeriene.

Desigur că inspecția aeriană nu va descoperi totul și nu va fi considerată în mod definitiv ca un sistem autoprinzător de inspecție. Totuși, inspecția aeriană va descoperi suficient pentru ca un risc mare să fie exclus.

Ca atare, ea va deschide calea pentru noi acțiuni în direcția inspecției și dezarmării, pe care noi toți — și eu includ aici o hotărîre Statele Unite — vrem să le vedem înfăptuite.

Experiența îndelungată face evident faptul că, atunci cînd există un sentiment de nesigurăanță și atunci cînd înarmarea este prin urmare considerată necesară, limitarea armamentelor devine de fapt irealizabilă. Reducerea armamentelor va deveni posibilă atunci cînd teama va fi risipită și cînd înarmarea va fi mai puțin necesară.

Sînt convins că dacă Statele Unite ar autoriza Uniunea Sovietică să efectueze

zboruri asupra teritoriilor lor și dacă Uniunea Sovietică ar autoriza Statele Unite să efectueze zboruri asupra teritoriilor ei, toți ar simți că aceste țări au mers departe pentru a dovedi că nici una din ele n-are intenții agresive împotriva celeilalte. Atunci — după cum a arătat președintele Eisenhower în discursul rostit la Geneva — ar fi mai ușor să se treacă la un sistem științific autoprinzător de inspecție și dezarmare.

Esența propunerii președintelui Eisenhower constă în aceea că, chiar de la bun început, se face ce este necesar să se facă pentru început, și anume se face cu puțință să se întreprindă acțiunile următoare.

Nădăjduiesc că părerea actualiei Adunări Generale va arăta limpede că o asemenea început trebuie să fie pe cît este posibil mai simplu și mai rapid. Acest început poate fi făcut și sînt convins că se va face un pas important înainte spre lue Cartei noastre — reducerea folosirii forțelor omenești și resurselor economice mondiale pentru cauza înarmării.

Luna trecută, a spus în încheiere Dulles, eu am împlinit 10 ani de cînd au început luptele celui de-al doilea război mondial. În decursul acestor decenii am trăit fără un nou război mondial. Aceasta este un fapt pentru care trebuie să fim foarte recunoscători. Dar n-a fost realizată pacea adevărată. Au existat războaie limitate; națiuni libere au fost înrobite și cîropțite; au sporit înarmările și s-au luat măsuri aspre față de cei care se consideră unii pe alții dușmani militari potențiali.

Această perioadă poate fi acum încheiată. Sînt convins că șefii tuturor celor

(Continuare în pag. 3-a)

A 10-A SESIUNE A ADUNĂRII GENERALE A O. N. U.

Pentru slăbirea continuă a încordării internaționale și dezvoltarea colaborării internaționale

Cuvîntarea rostită de V. M. Molotov la 23 septembrie 1955, în Adunarea Generală a O. N. U.

(Urmare din pag. 2-a)

nez nu era stăpîn în țara sa, ci era asuprit. Este timpul să recunoaștem că aceste vremuri au apus pentru totdeauna, fapt ce poate numai bucura pe toți adepții libertății și independenței naționale a popoarelor.

Este semnificativ faptul că China și-a desfășurat liber aripile și a lăsat pe drumul larg și luminat de soare al progresului numai atunci cînd marea popor chinez a recunoscut drept conducător al său Partidul Comunist Chinez. Pe lângă toate celelalte acestea este și o bună ilustrație a problemei despre care s-a mai vorbit aici: problema comunismului. Dar dacă tocmai din această cauză se va frîna și pe viitor restabilirea drepturilor Republicii Populare Chineze în O.N.U., acest lucru va submina afit autoritatea cit și munca afit de necesară a Organizației Națiunilor Unite.

Noi nu putem uita nici faptul că, deși războiul din Coreea a luat sfîrșit, problema coreeană nu este nici pe departe reglementată. Acest lucru înseamnă că statele interesate trebuie să depună eforturi pentru a găsi posibilități în vederea reglementării pașnice definitive a problemei coreene.

Stabilirea și dezvoltarea legăturilor între Coreea de nord și Coreea de sud, apropierea între ele în scopul încheierii în viitor a unui acord cu privire la resubabilitatea unității Coreei, ar avea în condițiile actuale o importanță primordială pentru reglementarea acestei probleme.

Trebuie subliniat că nu este pentru prima dată că guvernul Republicii Populare Democratice Coreene face propuneri concrete pentru stabilirea legăturilor de afaceri și culturale între nord și sud. Din păcate, guvernul Coreei de sud are o altă poziție față de această problemă. El nu ascunde că este ocupat cu pregătirea unor acțiuni agresive împotriva Republicii Populare Democratice Coreene.

Firește că această poziție a guvernului sud-coreean nu poate să constituie o piedică serioasă în calea reglementării problemei coreene, fapt pe care nu putem să-l ignorăm.

N-a fost reglementată încă definitiv nici problema situației din Indochina. Acordurile de la Geneva cu privire la Vietnam, Laos și Cambodgia, care au dus la încetarea operațiunilor militare în Indochina, au trasat căile de reglementare a situației în această regiune pe baza recunoașterii drepturilor naționale, legitime, incontestabile, ale popoarelor acestor țări la o existență liberă și independentă. Principalele prevederi ale acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam, Laos și Cambodgia se îndeplinesc în linii generale, deși nu fără înzîri. Trebuie însă să spunem că nu s-a făcut nici pe departe tot pentru rezolvarea cu succes a problemelor politice care decurg din sus-amintite acorduri. După cum se știe, consultările prevăzute de acordurile de la Geneva în problema organizării alegerilor generale în Vietnam n-au început nici pînă în prezent. Aceste consultări sînt împiedicate în mod vădit de poziția autorităților din Vietnamul de sud, care se eschivează de la îndeplinirea acordurilor de la Geneva și care pînă în prezent refuză aceste consultări.

Sîntem îndreptățiți să așteptăm ca pentru îndeplinirea acordurilor de la Geneva cu privire la Indochina să fie luate măsurile necesare și să nu se admită subminarea consultărilor între reprezentanții autorităților Vietnamului de nord și Vietnamului de sud.

Acasta este necesar pentru ca la data fixată să se țină alegeri pe regulă în Vietnam, ceea ce va da posibilitatea de a unifica țara restabilindu-se unitatea națională a Vietnamului.

Cele epuse despre situația din Asia și din Extremul Orient trebuie înțelese înțelesul, problemele care frîmțau popoarele din această zonă. Există destule alte probleme importante referitoare la menținerea păcii în această zonă și legate de lupta popoarelor pentru securitatea și independența lor națională.

Aceste probleme au fost examinate la conferința de la Bandung, la care au participat 29 de state din Asia și Africa și unde au avut un rol deosebit de important state ca Republica Populară Chineză, India, Indonezia. Convocarea conferinței de la Bandung este un mare eveniment istoric — mîrturie a marilor mișcări de care au fost cuprinse popoarele Orientului, care luptă pentru independența națională, pentru pace și libertate. La această conferință au participat țări cu orînduiri de stat și sociale diferite. Deși oțiva dintre participanții la conferință sînt deja atrași în diferite grupări militare străine de interesele lor naționale, conferința de la Bandung a ajuns la hotărîri unanime care au o mare însemnătate politică pentru întărirea păcii generale și pentru dezvoltarea colonială și dependentă.

De cînd India și-a dobîndit independența și a intrat în rîndurile popoarelor libere însemnătatea Republicii India ca factor important pentru întărirea păcii crește tot mai mult. India deține o activitate importantă și tot mai intensă în problemele de mare însemnătate pentru țările Asiei. După părăsirea delegației sovietice, declarația din 19 iulie a primului ministru al Indiei, Nehru, cu privire la necesitatea convocării unei conferințe de felul conferinței de la Geneva pentru examinarea problemelor privind Asia și Extremul Orient, merită atenție și sprijin serios. După cum se știe, această propunere a d-lui Nehru a fost sprijinită de primul ministru al Birmaniei, dl. U. Nu, și de mulți oameni politici din țările Asiei.

Este necesar de asemenea să se sublinieze marea importanță a declarației făcute de premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai, la recenta sesiune a Adunării reprezentanților populari din întreaga China, în care a fost sprijinită ideea convocării sus-amintitei conferințe pentru examinarea problemelor Asiei și Extremului Orient și a fost exprimată speranța că țările din Asia și din zona Pacificului, inclusiv Statele Unite ale Americii, vor ajunge la un acord cu privire la încheierea unui pact al păcii colective în această

regiune. Popoarele Asiei sînt efectiv interesate într-o asemenea pact al păcii colective, în timp ce blocurile militare, cum ar fi așa-numitul S.E.A.T.O., reprezintă o primejdie directă pentru securitatea popoarelor din Asia și Extremul

5. Organizația Națiunilor Unite și sarcinile slăbirii continue a încordării internaționale

În condițiile actuale, Organizația Națiunilor Unite poartă o deosebită răspundere pentru slăbirea continuă a încordării în relațiile internaționale. Ea poate și trebuie să folosească toate posibilitățile existente pentru a contribui la asigurarea unei înțelegeri reciproce și colaborării mai bune între state.

Carta O.N.U. începe cu cuvintele că țările care fac parte din această organizație sînt „fermi hotărîte să izbăvească generațiile viitoare de ororile războiului care de două ori în decursul vieții noastre a adus omenirii suferințe de nedescris”.

Această Cartă a fost adoptată înțindu-se seama de faptul că din Organizația Națiunilor Unite fac parte state cu orînduiri sociale diferite și că această organizație internațională trebuie să contribuie la dezvoltarea colaborării și la coexistența pașnică între ele.

Viabilitatea principiilor progresiste pe care se bazează Carta O.N.U. a fost confirmată în întregime de desfășurarea evenimentelor în decursul celor două sesiuni. Aceste principii corespund intereselor libertății și independenței naționale a popoarelor.

Ele servesc totodată cauza întăririi păcii și colaborării internaționale. Orice de mari ar fi fost anumite lipsuri ale activității practice a O.N.U., țelurile și principiile Organizației Națiunilor Unite au căpătat recunoașterea tuturor popoarelor care năzuiesc spre pace, libertate și progres.

La actuala sesiune, Adunarea Generală urmează să examineze problema convocării unei conferințe generale a statelor membre ale O.N.U., pentru examinarea problemei revizuirii Cartei.

Uniunea Sovietică este de părere că nu există motive pentru o revizuire a Cartei O.N.U. În actuala ei formă, Carta corespunde în întregime sarcinilor întăririi păcii generale și dezvoltării colaborării internaționale în domeniul politic-economic și în alte domenii. O revizuire a Cartei urmăreind modificarea principiilor ei fundamentale, nu numai că nu ar contribui la întărirea încrederii în relațiile între state, dar, mai mult, ar face mai dificilă realizarea acestui scop.

Știm cu toții ce operă dificilă și complexă a fost elaborarea Cartei O.N.U. În legătură cu aceasta trebuie să ne amintim de numele prezidentului Statelor Unite, Franklin Roosevelt, care a avut un rol remarcabil în punerea bazelor Organizației Națiunilor Unite. În procesul pregătirii Cartei O.N.U., mai ales la conferința de la San Francisco din 1945, au fost necesare eforturi uriașe pentru a elabora o Cartă care să corespundă sarcinilor fundamentale — menținerea păcii între popoare — și care în același timp să fie acceptabilă pentru toate statele participante la această organizație, indiferent de diferențele dintre formele orînduirilor de stat și sociale ale țărilor membre ale O.N.U. Dacă apreciem în mod obiectiv situația nu putem să nu ajungem la concluzia că realizarea unui acord asupra diferitelor prevederi ale Cartei care, după părerea unor state, necesită modificări, în prezent n-ar fi deloc mai ușor, ba ar fi poate chiar mai greu decît cu zece ani în urmă.

Nu Carta este inovată că după crearea O.N.U. situația internațională nu s-a dezvoltat întotdeauna în conformitate cu țelurile și principiile acestei Carti. În condițiile existenței unei năzuințe reale a statelor membre ale O.N.U. spre întărirea colaborării internaționale și asigurarea securității popoarelor, Carta, în actuala ei formă, corespunde pe deplin cerințelor formulate față de ea.

Din considerentele menționate, guvernul sovietic nu consideră indicată convocarea unei conferințe internaționale pentru revizuirea Cartei. Problema nu este de a distruge Carta, ci de a obține coordonarea acțiunilor statelor, mai ales ale membrilor permanenți ai Consiliului de Securitate.

Acest lucru îl cer întregii asigurări succesului activității O.N.U. pentru menținerea și întărirea păcii. În legătură cu aceasta, guvernul sovietic consideră necesar să declare în mod categoric: este necesar ca în conformitate cu Carta să se ridice rolul Consiliului de Securitate și să se ridice rolul Statelor Unite în vederea O.N.U., avînd în vedere că în ultima

6. Propunerea delegației Uniunii Sovietice

În încheiere, delegația sovietică prezintă spre examinare Adunării Generale următorul proiect de rezoluție:

Cu privire la măsurile pentru slăbirea continuă a încordării internaționale și dezvoltarea colaborării internaționale

ADUNAREA GENERALĂ constată cu satisfacție eforturile depuse de state — mai ales în ultima vreme — îndreptate spre slăbirea încordării internaționale, întărirea încrederii reciproce și dezvoltarea colaborării între popoare. În această privință o deosebită însemnătate au conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, conferința de la Bandung a țărilor Asiei și Africii, precum și dezvoltarea contactelor între conducătorii de state.

ADUNAREA GENERALĂ cheamă guvernele să continue aceste eforturi în interesul întăririi păcii și securității generale pentru a obține îmbunătățirea continuă a relațiilor și întărirea încrederii între state.

ADUNAREA GENERALĂ atribuie o mare însemnătate examinării propunerilor făcute de state și îndreptate spre încetarea cursei înarmărilor și rezolvarea prin tratative a problemelor internaționale reglementate în examinării propunerilor guvernului sovietic din 10 mai și 21 iulie a.c. în problemele reducerii armamentelor, interzicerii armelor atomice și înlăturării primejdiei unui nou război, a propunerii Statelor Unite ale Americii cu privire la planul general de traducere în viață a propunerilor de dezarmare, prezentate de prezidenle Statelor Unite la 21 iulie a.c., a propunerii Marii Britanii și a propunerii Franței, prezentate la Geneva, precum și a propunerilor corespunzătoare prezentate de alte state.

ADUNAREA GENERALĂ va examina aceste propuneri și alte eventuale propuneri considerînd că sarcinile sale principale sînt înlăturarea primejdiei unui nou război, asigurarea securității și a siguranței zilei de mîine, crearea de condiții pentru o viață pașnică și liniștită a popoarelor din întreaga lume.

Delegația U.R.S.S. își exprimă speranța că acest proiect de rezoluție se va bucura de sprijinul necesar din partea celorlalți participanți la Adunarea Generală și că, în linii generale, actuala sesiune va fi rodnică, se va desfășura în spiritul dezvoltării colaborării internaționale și al năzuinței spre întărirea păcii generale și a securității internaționale.

Orient, o primejdie pentru independența lor națională.

Reglementarea problemelor nerezolvate în Asia și Extremul Orient ar avea o mare influență pozitivă asupra întregii conjuncturi internaționale.

În cursul întîlnirilor noastre memorabile de la Geneva am căzut de acord să conlucăm pentru elaborarea unui sistem acceptabil de dezarmare. Cînd am aprobat directivele în această privință către ministrii noștri ai Afacerilor Externe, m-am gândit: S-a înlăptuit o operă mare, cum reprezentanții țărilor noastre, sprijinindu-se pe aceste directive și ținînd seama în activitatea lor de părărie și propunerile formulate de șefii celor patru guverne la Geneva, pot și trebuie să realizeze un progres sigur.

Ei și colegii mei am crezut că reprezentanții noștri chiar de la începutul activității lor vor consemna un acord general în problemele fundamentale în care punctele de vedere fie că coincid, fie că s-au apropiat considerabil. Mă refer în primul rînd la problema nivelurilor forțelor armate ale celor cinci mari puteri, problema termenelor intrării în vigoare a interzicerii armelor atomice și problema controlului internațional. În felul acesta s-a crea o bază tramică pentru munca pe viitor în cursul căreia s-ar putea preciza toate amănuntele unor acorduri necesare cu privire la elaborarea unui sistem acceptabil de dezarmare.

Totuși primele săptămîni de lucru ale subcomitetului nu au dus decît la acele rezultate pe care noi am fi în drept să le scontăm. Și trebuie să spun deschis că inițierea se da subcomitetului nu le este pînă în prezent cunoscută poziția reprezentanților S.U.A. față de acele principii asupra cărora noi am avut toate temerile să considerăm că le-am pus de acord. După cum se știe, reprezentanții S.U.A. a lăsat cu totul de o parte problemele reducerii forțelor armate, a armamentelor și interzicerii armelor atomice, exprimîndu-și dorința să discute în primul rînd și mai ales propunerea dvs. cu privire la un schimb de informații militare între U.R.S.S. și S.U.A., precum și cu privire la fotografierea reciprocă din avion a teritoriilor celor două țări. Astfel se creează impresia că el reduce întreaga problemă a dezarmării la aceste propuneri.

Cred că o asemenea abordare a problemei nu ar corespunde aspirațiilor popoarelor, deși îmi dau pe deplin seama de importanța importanța a propunerii prezentate de dvs. la Geneva.

Intrucînsă eu și colegii mei avem impresia amintită, considerăm de datoria mea să vă împărtășesc încă odată dvs., stimate domnule președinte, unele considerente de ordin principial.

Considerăm că sarcina principială constă în prezent în a depune noi eforturi pentru a găsi căi care ar permite să urîm din punctul mîr problema dezarmării, problema ce are o importanță vitală atît pentru popoarele U.R.S.S. și S.U.A., cit și pentru popoarele din întreaga lume.

În aceeași ordine de idei îngăduiți-mi să mă ocup de propunerile formulate de dvs. la Geneva. Noi apreciem aceste propuneri ca o mîrturie a năzuinței dvs. sincere de a găsi o cale spre reglementarea importantelor probleme a controlului și inspecției internaționale și de a vă aduce contribuția la eforturile comune îndreptate spre normalizarea relațiilor internaționale.

După întoarcerea de la Geneva, noi studiem în modul cel mai amănunțit propunerea dumneavoastră din 21 iulie, pe care dl. Stassen a prezentat-o la 30 august în subcomitetul pentru dezarmare. În cursul acestei studii s-au ridicat o serie de probleme asupra cărora așa vrea să vă exprim considerentele noastre.

În primul rînd — cu privire la prezentarea reciprocă de către Statele Unite ale Americii și Uniunea Sovietică a unor informații privind forțele armate și armamentele lor. Din punct de vedere principial nu ridicăm obiecțiuni în legătură cu această propunere. După părerea mea, într-un anumit stadiu schimbului unor asemenea informații între state este necesar. Cel mai bine ar fi ca toate statele și nu numai S.U.A. și U.R.S.S. să prezinte asemenea informații organului internațional de control și inspecție asupra creării căreia trebuie să cădem de acord. Pentru ca să nu apară neînțelegeri, este evident că prezenta informațiilor asupra armamentelor trebuie să se refere la toate tipurile de armament — alți armamentul clasic, cit și cel nuclear. Dacă aceste considerente sînt juste, va trebui să se discute cu atenție cînd anume urmează să fie prezentate aceste informații complete asupra armamentelor statelor, în primul rînd asupra tuturor armamentelor statelor mari.

Se înțelege de la sine că prezentarea informațiilor sus-menționate organului internațional de control își va căpăta însemnătatea numai în cazul cînd se va realiza o înțelegere privitoare la reducerea armamentelor și înlăptuirea măsurilor îndreptate spre interzicerea armelor atomice.

Cred că problema creării unui organ internațional de control, care să corespundă sarcinilor dezarmării, trebuie examinată în legătură îndisolubilă cu hotărîrile care vor fi adoptate în vederea înlăptuirii planului dezarmării treptate. Totodată trebuie avut în vedere că asigurarea unui schimb cu adevărat valoros de informații militare va fi cu atît mai reală cu cit se va întări mai mult încrederea reciprocă între state.

Vreau să-mi expun părerea și în privința problemei fotografiierii din avion.

Nu mă îndoiesc că d-voastră, prezînd propunerea privitoare la fotografierea reciprocă din avion a teritoriilor țărilor noastre, v-ați căluzit de năzuința legitimă de a crea certitudinea că nici una din cele două țări nu va fi supusă unei agresiuni din partea celeilalte.

Să fim, însă, sinceri pînă la capăt. În actuala situație internațională țările noastre nu sînt, în acțiunile lor, izolate. După cum se știe Statele Unite ale Americii conduc grupări militare bine cunoscute în Apus și în Răsărit, iar forțele lor armate sînt dislocate nu numai pe teritoriul american. Ele staționează în Anglia, Germania occidentală, Italia, Franța, Spania, Africa de nord, Grecia, Turcia și într-o serie de țări din Orientul apropiat și mijlociu, în Japonia, în Taiwan, în Filipine etc. La aceasta trebuie adăugat că forțele armate a numeroase state sînt legate organic de forțele armate ale S.U.A., aflîndu-se sub un comandament unic.

În aceste condiții, Uniunea Sovietică, la rîndul ei, s-a unit, din punct de vedere militar, cu o serie de state aliate.

Se poate lesne constata că propunerea prezentată de d-voastră lăsată cu totul în afara cîmpului vizual forțelor armate și instalațiilor militare aflate în afara frontierelor S.U.A. și U.R.S.S. Or, este cu totul evident că efectuarea fotografiierii din avion ar trebui extinsă asupra tuturor forțelor armate și instalațiilor militare aflate pe teritoriile statelor respective. Aceasta ridică o chestiune cu totul nouă: vor permite oare

Scrisoarea lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U. R. S. S., adresată lui D. Eisenhower, președintele Statelor Unite ale Americii

Excelenței sale DWIGHT D. EISENHOWER, președintele Statelor Unite ale Americii Washington

Stimate domnule președinte!

Sînt nevoia să am cu dvs. un schimb de păreri sincer și deschis într-o problemă care a căpătat în momentul de față o deosebită importanță. Mă refer la problema care se discută în prezent de reprezentanții noștri în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

În cursul întîlnirilor noastre memorabile de la Geneva am căzut de acord să conlucăm pentru elaborarea unui sistem acceptabil de dezarmare. Cînd am aprobat directivele în această privință către ministrii noștri ai Afacerilor Externe, m-am gândit: S-a înlăptuit o operă mare, cum reprezentanții țărilor noastre, sprijinindu-se pe aceste directive și ținînd seama în activitatea lor de părărie și propunerile formulate de șefii celor patru guverne la Geneva, pot și trebuie să realizeze un progres sigur.

Ei și colegii mei am crezut că reprezentanții noștri chiar de la începutul activității lor vor consemna un acord general în problemele fundamentale în care punctele de vedere fie că coincid, fie că s-au apropiat considerabil. Mă refer în primul rînd la problema nivelurilor forțelor armate ale celor cinci mari puteri, problema termenelor intrării în vigoare a interzicerii armelor atomice și problema controlului internațional. În felul acesta s-a crea o bază tramică pentru munca pe viitor în cursul căreia s-ar putea preciza toate amănuntele unor acorduri necesare cu privire la elaborarea unui sistem acceptabil de dezarmare.

Totuși primele săptămîni de lucru ale subcomitetului nu au dus decît la acele rezultate pe care noi am fi în drept să le scontăm. Și trebuie să spun deschis că inițierea se da subcomitetului nu le este pînă în prezent cunoscută poziția reprezentanților S.U.A. față de acele principii asupra cărora noi am avut toate temerile să considerăm că le-am pus de acord. După cum se știe, reprezentanții S.U.A. a lăsat cu totul de o parte problemele reducerii forțelor armate, a armamentelor și interzicerii armelor atomice, exprimîndu-și dorința să discute în primul rînd și mai ales propunerea dvs. cu privire la un schimb de informații militare între U.R.S.S. și S.U.A., precum și cu privire la fotografierea reciprocă din avion a teritoriilor celor două țări. Astfel se creează impresia că el reduce întreaga problemă a dezarmării la aceste propuneri.

Cred că o asemenea abordare a problemei nu ar corespunde aspirațiilor popoarelor, deși îmi dau pe deplin seama de importanța importanța a propunerii prezentate de dvs. la Geneva.

Intrucînsă eu și colegii mei avem impresia amintită, considerăm de datoria mea să vă împărtășesc încă odată dvs., stimate domnule președinte, unele considerente de ordin principial.

Considerăm că sarcina principială constă în prezent în a depune noi eforturi pentru a găsi căi care ar permite să urîm din punctul mîr problema dezarmării, problema ce are o importanță vitală atît pentru popoarele U.R.S.S. și S.U.A., cit și pentru popoarele din întreaga lume.

În aceeași ordine de idei îngăduiți-mi să mă ocup de propunerile formulate de dvs. la Geneva. Noi apreciem aceste propuneri ca o mîrturie a năzuinței dvs. sincere de a găsi o cale spre reglementarea importantelor probleme a controlului și inspecției internaționale și de a vă aduce contribuția la eforturile comune îndreptate spre normalizarea relațiilor internaționale.

După întoarcerea de la Geneva, noi studiem în modul cel mai amănunțit propunerea dumneavoastră din 21 iulie, pe care dl. Stassen a prezentat-o la 30 august în subcomitetul pentru dezarmare. În cursul acestei studii s-au ridicat o serie de probleme asupra cărora așa vrea să vă exprim considerentele noastre.

În primul rînd — cu privire la prezentarea reciprocă de către Statele Unite ale Americii și Uniunea Sovietică a unor informații privind forțele armate și armamentele lor. Din punct de vedere principial nu ridicăm obiecțiuni în legătură cu această propunere. După părerea mea, într-un anumit stadiu schimbului unor asemenea informații între state este necesar. Cel mai bine ar fi ca toate statele și nu numai S.U.A. și U.R.S.S. să prezinte asemenea informații organului internațional de control și inspecție asupra creării căreia trebuie să cădem de acord. Pentru ca să nu apară neînțelegeri, este evident că prezenta informațiilor asupra armamentelor trebuie să se refere la toate tipurile de armament — alți armamentul clasic, cit și cel nuclear. Dacă aceste considerente sînt juste, va trebui să se discute cu atenție cînd anume urmează să fie prezentate aceste informații complete asupra armamentelor statelor, în primul rînd asupra tuturor armamentelor statelor mari.

Se înțelege de la sine că prezentarea informațiilor sus-menționate organului internațional de control își va căpăta însemnătatea numai în cazul cînd se va realiza o înțelegere privitoare la reducerea armamentelor și înlăptuirea măsurilor îndreptate spre interzicerea armelor atomice.

Cred că problema creării unui organ internațional de control, care să corespundă sarcinilor dezarmării, trebuie examinată în legătură îndisolubilă cu hotărîrile care vor fi adoptate în vederea înlăptuirii planului dezarmării treptate. Totodată trebuie avut în vedere că asigurarea unui schimb cu adevărat valoros de informații militare va fi cu atît mai reală cu cit se va întări mai mult încrederea reciprocă între state.

Vreau să-mi expun părerea și în privința problemei fotografiierii din avion.

Nu mă îndoiesc că d-voastră, prezînd propunerea privitoare la fotografierea reciprocă din avion a teritoriilor țărilor noastre, v-ați căluzit de năzuința legitimă de a crea certitudinea că nici una din cele două țări nu va fi supusă unei agresiuni din partea celeilalte.

Să fim, însă, sinceri pînă la capăt. În actuala situație internațională țările noastre nu sînt, în acțiunile lor, izolate. După cum se știe Statele Unite ale Americii conduc grupări militare bine cunoscute în Apus și în Răsărit, iar forțele lor armate sînt dislocate nu numai pe teritoriul american. Ele staționează în Anglia, Germania occidentală, Italia, Franța, Spania, Africa de nord, Grecia, Turcia și într-o serie de țări din Orientul apropiat și mijlociu, în Japonia, în Taiwan, în Filipine etc. La aceasta trebuie adăugat că forțele armate a numeroase state sînt legate organic de forțele armate ale S.U.A., aflîndu-se sub un comandament unic.

În aceste condiții, Uniunea Sovietică, la rîndul ei, s-a unit, din punct de vedere militar, cu o serie de state aliate.

Se poate lesne constata că propunerea prezentată de d-voastră lăsată cu totul în afara cîmpului vizual forțelor armate și instalațiilor militare aflate în afara frontierelor S.U.A. și U.R.S.S. Or, este cu totul evident că efectuarea fotografiierii din avion ar trebui extinsă asupra tuturor forțelor armate și instalațiilor militare aflate pe teritoriile statelor respective. Aceasta ridică o chestiune cu totul nouă: vor permite oare

guvernele acestor state fotografierea din avion de către o aviație străină a teritoriului lor suveran?

Toate acestea arată că problema fotografiierii din avion nu este problema care, în condițiile actuale, ar contribui la un progres efectiv pe calea asigurării securității statelor și înlăptuirii cu succes a dezarmării.

O asemenea concluzie se impune cu atît mai mult cu cit din propunerea dvs. lipssește, din păcate, orice mențiune în legătură cu necesitatea reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomice.

De ceea este firesc că în prezent se ridică tot mai des întrebarea — ce reprezintă propunerea cu privire la fotografierea din avion și la stringerea de informații pentru încetarea cursei înarmărilor? Dacă o asemenea propunere nu contribuie la încetarea cursei înarmărilor, aceasta înseamnă că ea nu înlătură primejdia unui nou război, nu ușurează povara care dătorită acestui fapt apasă pe umerii popoarelor. Va corespunde oare propunerea respectivă celor ce așteaptă de la noi populația statelor noastre și a tuturor țărilor?

În sfîrșit, nu se poate să nu ne gîndim și la ceea ce s-ar întîmpla dacă noi ne-am ocupa de problemele fotografiierii din avion și schimbului de informații, fără să fi luat măsuri eficiente pentru reducerea armamentelor și interzicerea armelor atomice. Am temeri pe care nu pot să nu vi le împărtășesc. Nu va duce oare o asemenea situație la slăbirea vîgilenței față de primejdia încă existentă de încălcare a păcii provocată de cursa înarmărilor?

Observațiile expuse de mine nu înseamnă cituși de puțin că noi nu putem ajunge la un acord în ceea ce privește aspectele importante ale problemei dezarmării. Aș vrea să vă atrag atenția asupra faptului că există lațari deosebit de esențiale ale acestei probleme față de care pozițiile noastre s-au apropiat într-afita încît am putea consemna o anumită înțelegere. Să luăm, de pildă, o problemă ca aceea privind stabilirea nivelurilor forțelor armate ale marilor puteri. Este unanim recunoscut că această problemă are o mare importanță. După cum se știe, inițial ideea stabilirii nivelurilor la care trebuie să fie reduse forțele armate ale celor cinci mari a fost formulată în anul 1952 de guvernul dvs. împreună cu guvernele Marii Britanii și Franței. În interesul realizării unui acord general în această problemă extrem de importantă pentru cauza dezarmării am hotărît să luăm drept bază de discuții această propunere comună a S.U.A., Angliei și Franței. Prin urmare, în această chestiune noi avem un punct de vedere comun. Ar fi foarte important să se consemneze această înțelegere pe care am realizat-o.

Ceea ce privește problema armelor atomice, trebuie să le albu în vedere că în prezent, cînd cele mai mari armate ale lumii sînt înzestrate cu asemenea mijloace de exterminare în masă cum sînt armele atomice și cu hidrogen, nu se poate vorbi, desigur, despre dezarmare fără a atînge această problemă importantă. De ceea noi am acordat întotdeauna o însemnătate primordială problemei interzicerii armelor atomice. La discutarea acestei probleme, unul din obiectele esențiale ale divergențelor a fost chestiunea termenelor intrării în vigoare a interzicerii folosirii armelor atomice. Străduindu-ne să apropiem pozițiile părților și urșind grăbind astfel realizarea unei înțelegeri în această problemă, noi am acceptat termenul intrării în vigoare a interzicerii folosirii armelor atomice pe care reprezentanții Angliei și Franței le-au propus în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, la Londra, în aprilie a.c.

Cred că veți fi de acord cu faptul că propunerea formulată de Anglia și Franța și acceptată de Uniunea Sovietică, privind chestiunea în ce etapă trebuie să intre în vigoare interzicerea folosirii armelor atomice, corespunde intereselor noastre comune. Ar fi de dorit, — și după părerea mea, acest lucru este pe deplin realizabil, — să se cadă de acord și asupra acestei chestiuni.

Mai departe, pare a fi oportun ca de pe acum să cădem de acord asupra înlăptuirii unei serii de măsuri urmînd împiedicarea unei agresiuni prin surprindere a unui stat împotriva altuia. Considerăm că aceasta ar corespunde intereselor menținerii păcii și securității popoarelor și, în această privință, s-ar putea cădea de acord și asupra formei corespunzătoare a controlului, conform sarcinilor menționate.

D-voastră, d-le președinte, ca militar, știți din proprie experiență că războiul modern cere atragerea la operațiunile militare a unor armate de milioane de oameni și a unei uriașe cantități de tehnică militară. În această ordine de idei căpătî o uriașă însemnătate punctele determinate în care poate avea loc concentrarea unor mari unități militare, care vor fi înzestrate cu toată această tehnică militară. Sistemul de control propus de noi — instituirea de posturi de control în marile porturi, în noduri de cale ferată, pe autostrăzi și aerodromuri — urmărește preîntîmpinarea unei concentrări primejdiuoase de trupe și tehnică militară în mari proporții și înlăturarea în acest fel a posibilității unui atac prin surprindere al unei țări împotriva altuia. Instituirea unor asemenea posturi ar constitui un pas important pe calea slăbirii încordării internaționale și a stabilirii încrederii între state.

După părerea mea, propunerea noastră privitoare la posturile de control are avantajul că oferă o garanție precisă împotriva unui atac prin surprindere a unui stat împotriva altuia.

Cred că d-voastră veți fi de acord cu faptul că propunerile prezentate de noi cu privire la nivelurile forțelor armate, termenul intrării în vigoare a interzicerii armelor nucleare, precum și instituirea unor posturi de control pot contribui la slăbirea încordării în relațiile internaționale și la întărirea păcii. De ceea nu văd motive pentru care să nu ne-am putea înțelege în ce privește realizarea unui acord asupra acestor probleme. O asemenea hotărîre comună a celor patru puteri ar fi însemnătate uriașă deoarece ar înflua în inimile milioaneilor de oameni certitudinea că dezarmarea este pe deplin realizabilă și că se fac pași reali în această direcție. Un acord în aceste probleme ar deschide calea spre reglementarea altor chestiuni legate de problema dezarmării. El ar contribui la consolidarea atmosferei de colaborare și înțelegere reciprocă, a cărei bază a fost pusă de noi la Geneva, și ar crea condiții favorabile pentru traducerea în viață a unui program mai larg de dezarmare și de control asupra dezarmării.

Expunîndu-mi considerentele, d-le președinte, am fost căluzit de năzuința sinceră ca, printr-un schimb deschis de păreri asupra problemelor dezarmării, să se realizeze o mai bună înțelegere reciprocă pentru a ușura adoptarea unor hotărîri de comun acord în această problemă de cea mai mare importanță.

Intrucînsă rezolvarea acestor probleme depinde mai ales de ceea patru mari puteri participante la conferința de la Geneva, îmi permit să trimit copii ale prezentei scrisori d-lui Eden și d-lui Faure, sperînd că d-voastră veți înțelege în mod just acest lucru.

Sper să primesc în curînd din partea d-voastră considerentele asupra problemelor alinse în prezenta scrisoare.

Cu sinceră stimă

N. BULGANIN

19 septembrie 1955

Convorbirea tovarășilor N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov cu delegația parlamentară japoneză

din 21 septembrie 1955

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite stenograma convorbirii din 21 septembrie 1955 dintre tov. N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov și delegația parlamentară japoneză.

Bulganin. Vă salutăm și sintem gata să vă ascultăm.

Hrușciov. Sintem bucuroși că ați venit. Acest lucru ne va permite să ne cunoaștem mai bine unii pe alții, să cunoaștem mai bine intențiile noastre și ale dvs. Noi avem cele mai bune intenții, urmărind stabilirea de relații de prietenie cu poporul japonez. Cred că este și în interesul poporului japonez de a crea și dezvoltarea relațiilor de prietenie cu poporul sovietic.

Pe această cale există mari greutăți. Este însă de presupus că acest contact de astăzi cu dvs. și vizita dvs. în Uniunea Sovietică vor ajuta la stabilirea de relații bune. Noi o ascultăm ceea ce doriți să spuneți. Noi de asemenea vom expune considerentele asupra felului în care privim perspectivele viitoarelor relații dintre Uniunea Sovietică și statul japonez.

Rugăm ca părerile să fie exprimate sincer.

Bulganin. Cine cere cuvântul? **Kitamura.** (șeful delegației). Permiteți-mi să vă mulțumesc din toată inima pentru posibilitatea de a fi primiți astăzi de dvs.

Noi am vizitat țara dvs. animați de cea mai caldă dorință de a face tot posibilul pentru îmbunătățirea relațiilor, pentru stabilirea de relații de prietenie între țările noastre. Și noi sintem de părere că relațiile dintre țările noastre sînt un factor important pentru pacea generală în lumea întreagă. Cu această speranță am sosit în țara dvs. și vrem să realizăm ceva în această direcție.

Cînd am plecat din Japonia, întregul nostru popor participa intens la lupta pentru pace.

Cunoaștem bine rolul ur-ăș pe care l-a avut Uniunea Sovietică în opera de întărire a păcii și în special rolul activ al premierului Bulganin în recența întărire de la Geneva.

Ceea ce ne-a impresionat în primul rînd după sosirea noastră din mica Japonie este imensitatea teritoriului Uniunii Sovietice. În al doilea rînd, ne-am convins de înflorirea pe care au atîns-o aici știința, economia și cultura.

Noi considerăm de asemenea foarte importantă pentru stabilirea de relații pașnice, prietenești, primirea caldă care ni s-a făcut aici în Uniunea Sovietică. Sintem pătrunși de dorința de a ne consacra toate eforturile întăririi cauzei păcii.

Trecînd la problemele concrete, ele sînt următoarele:

În primul rînd, problema teritorială, apoi problema economică, în speța problema pescuitului și problema largirii comerțului legate de acestea, problemele legăturilor culturale, există și alte probleme. Sintem de părere că rezolvarea lor trebuie privită cu un spirit larg, unanim și nu să străduim la soluționa într-o atmosferă de caldă prietenie.

Există de asemenea problema eliberării criminalilor de război. Aceasta este dorința fierbinte a maselor largi din Japonia. Și noi rugăm pe dl. prim-ministru să manifeste generozitate în această problemă, a cărei rezolvare ar fi cel mai bun și de rezultat dar pentru cel 39 de membri ai delegației parlamentare japoneze care se află în țara dvs.

Ieri am avut prilejul fericit de a vizita lagărul de la Ivanovo pentru criminalii de război japonezi. Dacă ar fi cu puțință, dorința noastră fierbinte este de a vizita și lagărul de la Habarovsk. V-am ruga foarte mult să ne acordeți o astfel de permisiune și am fi recunoscători pentru ea.

În încheiere, permiteți-mi să vă mulțumesc încăodată pentru întreaga grijă manifestată față de noi aici. Și ultima problemă. Ați avea ceva de obiectat dacă conținutul convorbirii noastre de astăzi va fi publicat, în presă?

Masaru Nomidzo. Permiteți-mi să completez, întrucît, această parte din declarația lui Kitamura în care el s-a referit la probleme concrete și să-mi exprim rugămînta de a asculta părerea ați a domnului Bulganin, cit și a domnului Hrușciov. Vreau să mă refer aici la probleme teritoriale, cit și la problemele criminalilor de război, ale comerțului, pescuitului și legăturilor culturale. Noi întelegem bine că problema teritorială este extrem de complexă. Ea este legată de tratatul de la San Francisco, de rezolvarea problemei insulei Okinawa.

Dar noi cunoaștem marile schimbări care s-au produs după conferința șefilor celor patru puteri la care au participat ați domnul Bulganin, cit și domnul Hrușciov.

Poporul japonez a manifestat un foarte mare interes în legătură cu această problemă și își pune mari speranțe în evoluția ulterioară a evenimentelor. Noi am ruga ca în limita posibilităților, problema teritorială să fie rezolvată cu bunăvoință, pentru ca aceasta să contribuie la dezvoltarea forțelor păcii. În ceea ce privește problema criminalilor de război, așa vrea în primul rînd să exprim recunoștința pentru faptul că a fost publicată o informație cu privire la găsirea a 365 de persoane, precum și pentru faptul că au fost eliberați 36 de oameni, care s-au înscris recent. Rezolvarea problemei criminalilor de război — foști prizonieri, ar răspunde dorinței întregului popor japonez și noi rugăm să se contribuie la rezolvarea acestei probleme, ceea ce ar favoriza stabilirea unor relații de prietenie.

Am auzit că în urma vizitării Uniunii Sovietice de către cancelarul Adenauer, problema criminalilor de război germani a căpătat o rezolvare pozitivă și sperăm că aceeași cale poate fi urmată în rezolvarea problemei criminalilor de război japonezi.

În ceea ce privește comerțul, rugămînta noastră este ca el să se dezvolte pe baza unor condiții reciproce favorabile, ca o primă măsură pentru normalizarea relațiilor între cele două țări.

În ceea ce privește problema pescuitului, relațiile japono-chineze în această privință au fost deja rezolvate cu succes. Acum ar fi cit se poate de dorit ca și în

relațiile japono-sovietice să se reglementeze toate problemele complexe în legătură cu pescuitul, în special problema pescuitului în apele nordice.

Sintem de părere că ar fi posibil să se creeze un organ special pentru reglementarea acestei probleme, din care ar putea face parte o serie de membri ai delegației parlamentare care este prezentă aici. Noi solicițăm de asemenea sprînjul dvs. în dezvoltarea legăturilor culturale, inclusiv a legăturilor sportive, a legăturilor în domeniul artei etc.

Bulganin. La întrebările puse va răspunde tov. Hrușciov.

Hrușciov. Așa vrea mai întîi să spun cum privim noi problema lichidării stării de război și a stabilirii de relații diplomatice. Considerăm că aceasta este principala problemă pe care trebuie să o rezolve statele noastre, este punctul de plecare în relațiile noastre. În primul rînd trebuie să vorbim despre lichidarea stării de război și să dăm uitării fostele războaie și conflicte care au existat între Uniunea Sovietică și statul japonez. Este necesar să se creeze organe normale care să reprezinte Uniunea Sovietică în Japonia și statul japonez în Uniunea Sovietică.

Acum ar crea o situație în care statele noastre ar putea avea legături și duce tratative în toate problemele existente între ele prin canale diplomatice normale.

Acest lucru ni se pare etit de elementar, incît sintem intrucivă uimiți de faptul că tratativele în această problemă pe care le duc la Londra reprezentanții U.R.S.S. și Japoniei tărăgănează atît de mult. Avem impresia că partea japoneză nu manifestă un interes deosebit pentru normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Japonia și de aceea tergivesează în mod artificial tratativele.

Domnii Kitamura și Nomidzo, care au vorbit înainte de mine, au dat ca exemplu rezolvarea problemei criminalilor de război, foști prizonieri de război din armata germană, și au arătat că această problemă și-a găsit o rezolvare pozitivă. Acest exemplu arată într-adevăr că problema criminalilor de război poate să fie rezolvată favorabil. Dar, intrucît ați dat ca exemplu rezolvarea problemei privind germanii, așa vrea să vă atrag atenția asupra următoarelor. Tratativele cu domnul Adenauer au durat cinci zile și în acest răstimp am căzut de acord asupra stabilirii de relații diplomatice între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană, am căzut de acord asupra instituirii de ambasade în capitalele statelor respective și ne-am dat cuvîntul în fața domnului Adenauer că vom examina problema criminalilor de război.

În același timp, tratativele în aceeași problemă dintre Uniunea Sovietică și Japonia durează de aproximativ patru luni și nu merg mai departe de conversații plăcute. Rezașteranții beau ceai, discută prietenește între ei, se convîng unii pe ceilalți că atît o parte cit și cealaltă vrea pace, vrea să lichideze starea de război și să stabilească relații diplomatice. Cred că patru luni este un termen cu totul suficient pentru a ajunge la o înțelegere. Este evident că tărăgănarea tratativelor se datorează faptului că partea japoneză nu este interesată în rezolvarea grabnică a acestei probleme.

Noi am avut relații destul de încordate, chiar foarte încordate cu guvernul Republicii Federale Germane. Tratativele cu reprezentanții acestui guvern s-au desfășurat și ele într-o atmosferă destul de încordată, dar de ambele părți a existat dorința de a ajunge la o normalizare a relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană și de aceea au fost obținute rezultate pozitive.

După tratativele cu guvernul Republicii Federale Germane, noi am dus de asemenea tratative cu reprezentanții Republicii Democratice Germane ale căror rezultate vă sînt cunoscute din presă. Cu acest prilej vreau însă să arăt că problema eliberării criminalilor de război germani am discutat-o și înainte la Berlin, cînd eu și cu tovarășul Bulganin ne-am întors de la Geneva. Acum, după cum știți, această problemă a fost rezolvată în mod pozitiv. În prezent se desfășoară o muncă de pregătire pentru eliberarea criminalilor de război germani și trimiterea lor, în funcție de domiciliu, în Republica Democrată Germană și în Republica Federală Germană.

De aci concluzia: poate că întrebarea pe care ne-o puneți ar trebui pusă în primul rînd reprezentantului guvernului japonez, imputernicit să ducă tratative cu reprezentantul Uniunii Sovietice la Londra.

În ceea ce privește problemele care s-au dovedit litigioase în tratativele de la Londra, ele sînt în prezent suficient de clare, punctele de vedere au fost expuse și ar trebui să se treacă deja la soluționarea lor practică.

Problema criminalilor de război, foști militari ai armatei japoneze, nu este o problemă de nerezolvat. Noi considerăm că de la terminarea războiului a trecut multă vreme și criminalii de război condamnați pentru crimele lor au ispișit deja o parte din pedepșă. În prezent, s-ar putea manifesta generozitate, eliberînd acești oameni și predîndu-l guvernului japonez, pentru ca acesta să procedeze cu ei după cum crede de cuvîntul.

Noi nu ne călăuzim în această chestiune de un sentiment de răzbuicare. Noi, oamenii de stat, trebuie să pornim mai ales nu de la trecut, ci de la viitor. Eliberarea înainte de termen a acestor oameni ar aduce bucurie familiilor și rudelor lor. Eliberarea înainte de termen ar contribui la o mai bună înțelegere și la o normalizare a relațiilor dintre țările noastre.

Noi considerăm că ar fi mai bine să rezolvăm concomitent următoarele probleme: lichidarea stării de război între U.R.S.S. și Japonia, stabilirea de relații diplomatice și eliberarea criminalilor de război.

Soluționarea acestor probleme ar fi primitivă cu satisfacție de poporul japonez. Acest act ar bucura și pe oamenii sovie-

tici. De aceea, n-ar trebui ca toate problemele să fie tratate în parte, ci ele trebuie să fie rezolvate împreună. Aceasta ar fi un dar frumos pentru poporul japonez și sovietic. Acesta este punctul nostru de vedere.

Masanobu Tudzi. Așa vrea să mă opresc asupra următoarelor chestiuni. În prezent, de asemenea n-au fost încă eliberați 439 de criminali de război care își leșășese pedeapsa potrivit sentințelor tribunalelor americane și engleze. Atît guvernul japonez, cit și poporul japonez așteaptă să vadă care criminali de război vor fi eliberați mai înainte. Iar dorința mea fierbinte este ca criminalii de război care se află în Uniunea Sovietică să fie eliberați înainte de eliberarea de Anglia și S.U.A.

Hrușciov. Pot să vă asigur că criminalii de război aflați în Uniunea Sovietică vor fi eliberați relativ mai înainte decît vor fi eliberați criminalii de război care sînt condamnați de tribunalele S.U.A. și Angliei. Acest lucru se explică în felul următor: relațiile diplomatice ale Americii și Angliei cu Japonia au fost stabilite din 1947. Noi nu avem încă asemenea relații cu dvs. De aceea, vă promitem ca de îndată ce va fi lichidată starea de război și stabilite relații diplomatice normale să eliberăm criminalii de război. Aceasta va fi deci cea mai rapidă eliberare în urma stabilirii de relații diplomatice.

Trebuie înțelegem psihologia poporului nostru. Incît n-a fost lichidată starea de război dintre statele noastre, n-a fost încă lichidat tratatul de pace. N-au fost stabilite relații diplomatice, iar Uniunea Sovietică a și eliberat criminalii de război. Poporul nostru s-ar întreba cum se poate oare proceda astfel, mai ales în condițiile cînd tocmal Uniunea Sovietică a propus lichidarea stării de război, încheierea tratatului de pace, stabilirea de relații diplomatice. Consider că toate acestea au importanță. Din război a ieșit învingătoare Uniunea Sovietică. Acum, partea învinsă nu vrea să primească propunerea noastră; aceasta înseamnă că ea nutrește anumite intenții rele împotriva părții noastre și roagă să se elibereze criminalii de război care se află la noi pentru a-i folosi împotriva noastră. Aceasta sînt cu totul lipsite de logică. Este cînd să auzi formulîndu-se acuzații că noi n-am merge întru împlinirea dorinței poporului japonez. Dimpotrivă, noi mergem în întotdeauna împotriva părții japoneze și vrem să soluționăm prietenește această problemă. Noi nu găsim însă reciprocitate din partea guvernului japonez.

Repet că sintem gata ca, după exemplul cu domnul Adenauer la care v-ați referit, să rezolvăm problema și cu reprezentanții japonezi. Aceasta n-ar dura mai mult de 4-5 zile dacă guvernul japonez va da dovadă de același interes și aceeași dorință pe care le-a manifestat guvernul Republicii Federale Germane.

Hodzumai. Noi am înțeles foarte bine tot ce a spus domnul Hrușciov și întorcîndu-ne în Japonia ne vom strădui să comunicăm aceasta poporului japonez.

Tahara. Poate că ar fi posibil ca pînă la eliberarea definitivă a criminalilor de război să se procedeze la fel cum a procedat guvernul austriac, care a predat pe criminalii de război în locuri de detenție din Japonia.

Hrușciov. În general aceasta nu este exclus. Trebuie însă luată în considerare declarația mea anterioară. În caz contrar rezultă că partea japoneză are intenția să tărăgăneze lichidarea stării de război, stabilirea de relații diplomatice și caută să scape criminalii de război înainte ca aceste acțiuni să fi fost îndeplinite. Care sînt motivele care să fie în detrimentul poporului japonez și care să fie greu de biruit? Noi nu considerăm necesar decît să ajungem la o înțelegere cu privire la lichidarea stării de război și stabilirea de relații diplomatice. Statele noastre există și dacă ele nu sînt coccixte și să-și stabilească în mod pașnic relațiile, atunci această problemă cu este litigioasă. Trebuie întocmite și semnate documentele corespunzătoare.

Hadzime Tanaka. Din păcate, noi nu cunoaștem ce condiții se pun pentru încheierea stării de război între Uniunea Sovietică și Japonia. Noi nu le cunoaștem. Ar fi de dorit să se aducă o oarecare claritate în această problemă.

Hrușciov. Eu am expus în declarația mea problemele pe care le punem. Noi nu punem părții japoneze nici un fel de alte probleme în afară de problemele lichidării stării de război, stabilirii de relații diplomatice și schimb de ambasade. După aceea, sintem gata să examinăm orice probleme care interesează partea japoneză, pe bază de reciprocitate.

Bulganin. Cine mai cere cuvîntul? **Membrii delegației.** Nu vom mai pune alte întrebări.

Hrușciov. A fost ridicată aici problema teritorială. În această problemă există o poziție destul de precisă și clară care a fost consemnată în acorduri și documente cunoscute. Noi ne situăm ferm și necondiționat pe aceste poziții. Noi am fi de părere că la tratative trebuie să se pornească de la aceste documente. Partea japoneză a ridicat la tratativele de la Londra problema insulelor Habomae și Sikotan. Aceasta problemă este de asemenea rezolvată în documentele la care m-am referit. Noi considerăm însă că aceste insule sînt atît de aproape de insulele Japonese, incît trebuie să se țină seama de interesele statului japonez și să se țină seama de dezvoltarea relațiilor noastre într-o direcție prietenoasă.

De aceea, în legătură cu aceste insule, poate fi găsită o soluție cu condiția ca părțile să-și înțelegă reciproc interesele, adică dacă Japonia va manifesta la rînd ei o înțelegere față de problemele care se discută în prezent în cadrul tratativelor de la Londra. În ceea ce privește promisiunile noastre, ele nu atentează în nici un caz la drepturile suverane ale poporului și statului japonez, nu urmăresc nici un fel de avantaje materiale.

Acum, în ceea ce privește pescuitul. Înțelegem interesul pe care îl au pentru Japonia problemele pescuitului. Aș dori însă să vă atrag atenția asupra faptului că dvs. propuneți rezolvarea problemelor

pescuitului exclusiv în interesul statului japonez și nu recunoașteți nici un principiu de reciprocitate. Dar noi sintem oameni gîti de mîrimoșogî incît ducem d'suciu în această problemă. Afîndu-se în situația noastră, o țară capitalistă care a dus război cu alt stat și a ieșit învingătoare ar fi respins pur și simplu tratativele. Noi sintem însă un popor foarte răbdător și perseverent. Credem în dreptatea noastră. De aceea, ascultăm cu răbdare și dăm cu răbdare răspunsuri la această chestiune, călăuzindu-ne de dorința de a stabili relații de bună vecinătate. Noi știm cit de importantă este rezolvarea acestor probleme pentru poporul japonez. Dar tărăgănarea problemei lichidării stării de război și încheierii tratatului de pace, o spun sincer, nu este în interesul poporului japonez. Fapt este că noi putem accepta la infîn lichidarea stării de război și încheierea tratatului de pace. Doar aceasta nu ne aduce aproape nici un prejudiciu — nici politic, nici economic. Poporul japonez suferă însă mari prejudicii. Se pune întrebarea, de ce căutăm atunci atît de energic să obținem asta. În această problemă ne călăuzim de interesele slăbirii cocrdării internaționale și creării condițiilor pentru coexistența pașnică prietenească cu statele care au o orînduire socială deosebită de a noastră. În încheiere, pot să repet că sintem gata imediat după lichidarea stării de război și încheierea tratatului de pace să ducem tratative cu privire la pescuit și să examinăm această problemă, ținînd seama de interesele poporului japonez.

Conducătorii delegației parlamentului japonez au pus problema comerțului. La aceasta am și răspuns în mod indirect atunci cînd am vorbit despre pescuit. Pot să adaug că socotim necesar să dezvoltăm pe toate căile comerțul cu toate țările. Am dori să dezvoltăm comerțul și cu Japonia. După poziția ei geografică, Japonia este situată cel mai aproape de China, Coreea și Uniunea Sovietică. Structura economiei japoneze este de așa natură, incît ea ar putea foarte bine să-și satisfacă nevoile dezvoltînd comerțul cu China, Coreea și Uniunea Sovietică. Și dacă în prezent nu există un comerț normal, acesta s-a află în stare embrionară, acest lucru nu este în interesul poporului japonez. Iar noi noi sintem vinovați că comerțul se află la o asemenea nivel. Dimpotrivă, dorim să punem capăt acestei situații a relațiilor noastre comerciale.

În Japonia, cercurile de afaceri și oamenii cu vederi progresiste care sînt conștienți de perspectivele dezvoltării comerțului și de avantajele lui pentru poporul japonez au adoptat de asemenea această poziție. În Japonia, de exemplu, sint dezvoltate construcțiile navale. Noi am putea să plasăm mari comenzi. Noi am putea să plasăm în Japonia și alte comenzi. Din partea noastră, am putea să satisfacem cererea japoneză de țîței, benză, carne, lămîi și de alte materiale de care are nevoie Japonia. Acest lucru îl înțeleg industriașii japonezi și poporul japonez. Comerțul însă nu se dezvoltă și acest lucru aduce prejudicii în primul rînd Japoniei. Prin urmare, există anumite forțe care influențează guvernul japonez. După cum se vede, guvernul japonez nu poală să învingă acțiunea acestor forțe și de aceea menține relațiile comerciale cu Uniunea Sovietică, China populară și Coreea în această situație. N-ăș vrea să numesc cauzele concrete ale acestei situații pentru a nu da temeruri să se spună că mă amestec în treburile dvs. interne. Cred că deputații din parlament se descurcă în această chestiune mai bine decît mine.

A fost făcută aici rugămînta să eliberăm o autorizație pentru vizitarea lagărului de criminali de război de la Habarovsk. Pur și simplu nu sint pregătiți să răspundem la această întrebare, deoarece nu cunoștem amplasamentul lagărului de criminali de război. De aceea, tovarășul Bulganin și cu mine va trebui să întrebăm pe ministrul Afacerilor Externe și vă făgăduim că vom studia această chestiune și dacă la Habarovsk există criminalii de război ne vom strădui să satisfacem rugămînta dvs.

Am răspuns, se pare, la toate întrebările care au fost puse. Nu știu în ce măsură aceste răspunsuri vă satisfac, dar m-am strădui să vă fac să înțelegiți just pozițiile noastre.

Kitamura. Domnul Hrușciov a vorbit cu sinceritate deplină și noi am înțeles totul. Deoarece tratativele dintre reprezentanții guvernului sovietic și ai guvernului japonez continuă, am dori să evităm, pe măsura posibilităților, să ațingem aici probleme concrete. Așa vrea doar să sublinieze că dorința poporului japonez se reduce la aceea ca problema pescuitului și problema teritorială să fie rezolvate înainte de normalizarea și stabilirea de relații diplomatice.

Dorința noastră se reduce la aceea ca toate problemele să fie rezolvate și să-și găsească oîndirea prin încheierea tratatului. Aceasta sint dificultăți în tratative.

Întelegem bine poziția Uniunii Sovietice și în problema teritorială, cit și în problema comerțului. Nu vrem să tragem aici nici un fel de concluzii, vorbim pur și simplu despre aspirațiile și dorințele poporului japonez. Am înțeles cu toții la ce a făcut aluzie domnul Hrușciov în declarația sa.

În încheiere, așa vrea să mă refer la problema legăturilor culturale. Mi se pare că această problemă poate fi separată și că un schimb de reprezentanți ai artei și sportului ar putea să contribuie la înțelegerea reciprocă și să se răsfîrșing favorabil asupra tratativelor de la Londra.

Morșima. Toate cele spuse de domnul Kitamura caracterizează poziția guvernului japonez față de tratative. Dar, în Japonia situația se deosebește intrucivă de cea din Uniunea Sovietică. Acolo există o serie de partide politice, există partide care au adoptat același punct de vedere pe care l-a expus domnul Hrușciov. Partidul socialist din Japonia socotește că întregul popor japonez dorește reglementarea cit mai grabnică a relațiilor dintre Japonia și Uniunea Sovietică. La înapoierea în Japonia, grupul socialist din delegația noastră va face guvernului o comunicare corespunzătoare. Am dori însă foarte mult să faceți într-un fel oarecare aluzie la faptul că problema insulelor Habomae și Sikotan va fi rezolvată favorabil

pentru Japonia, în așa fel incît să avem posibilitatea să sperăm că există o asemenea perspectivă.

Hrușciov. Fac o aluzie la aceasta. Și incît în fața unor martori cu atîta autoritate.

Morșima. Pentru mine aceasta este cu totul suficient și nu vreau să adîncesc mai mult această chestiune.

Hrușciov. Domnul Kitamura, ați dori să fie rezolvate problemele pescuitului și criminalilor de război înainte de încheierea tratatului de pace și lichidarea stării de război?

Kitamura. Cred că întîrzierea în tratative este determinată, probabil, de faptul că pentru guvernul japonez soluționarea ulterioară a tuturor acestor probleme poate să provoace complicații. Am dori ca aceste probleme să fie rezolvate înainte de încheierea tratatului.

Hrușciov. Aceasta este o problemă de principiu. Pentru noi, soluționarea acestei probleme este o chestiune de prestigiu. Dacă cealaltă parte cu care purtăm tratative stăruie că trebuie rezolvate unele probleme sau unele înainte de încheierea tratatului, aceasta sună deja ca o cerere, ca un ultimatum, ca o condiție precisă: și dacă, chipurile, nu veți accepta aceasta nu vom semna tratatul cu privire la lichidarea stării de război și încheierea păcii.

Puteți oare să acceptăm asemenea condiții? Acceptarea acestor condiții ar știrbi prestigiul nostru. Doar noi nu rîdăm probleme care să umlească într-un fel oarecare statul japonez, poporul japonez, și să știrbească prestigiul lor. De aceea, vă rugăm să ne înțelegiți și să ne răspundeți cu reciprocitate.

Kitamura. Va înțeleg bine, dar nu sint membru al guvernului.

Hrușciov. Nici eu nu sint membru al guvernului, sint doar deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. Deosebirea consiă în fașpăl că atunci cînd fac o declarație, ca deputat în Sovietul Suprem sper că exprim punctul de vedere al președintelui Consiliului de Miniștri și punctul de vedere al guvernului meu. La voi, după cum se vede, lucrurile stau altfel. Ținem seama de aceasta.

Kitamura. Da, lucrurile stau altfel.

Hrușciov. Acum așa vrea să răspund la întrebarea pe care a pus-o în mod cu totul just domnul Kitamura — aceasta este problema legăturilor culturale. Sintem pentru dezvoltarea legăturilor culturale ale poporului sovietic cu poporul japonez trimiterem o delegație, de reprezentanți ai vieții publice și culturale, artiști, sportivi, schimb de cărți, filme, stabilirea contactului dintre instituțiile noastre științifice și cele ale dvs. — există multe căi pe care putem dezvolta relațiile noastre, spre binele popoarelor noastre.

Așa vrea să relev declarația reprezentantului partidului socialist, domnul Morșima. Sint satisfacut de declarația dvs. că punctul nostru de vedere găsește o deplină înțelegere. Cred că întîlirile dvs. cu oamenii sovietici, întîlnirea noastră de astăzi și activitatea pe viitor în sensul a propriilor și înțelegeri reciproce dintre popoarele noastre sînt de natură să vă vadă cauză comună a pașii pentru pace și întărire a relațiilor de prietenie. Dar pentru aceasta trebuie să fie înlăturate obstacolele formale. Stăm de vorbă cu dvs. prietenește, dar ne aflăm în stare de război. Prin urmare, aceasta este o rămășiță a unui trecut de zece ani. Să lichidăm această formalitate, să stabilim pacea și să întărim prin eforturi comune relațiile de prietenie.

În încheierea convorbirii, vă rog să transmiteți poporului japonez cele mai bune urări pentru dezvoltarea cu succes a economiei, culturii și bunei stări materiale și mai presus de toate, ceea ce așteaptă și la ce vîșșază popoarele lumii, ca ele să nu trăiască o situație atît de tragică ca cea prin care a trecut în acest război poporul japonez, atunci cînd două orașe japoneze Hiroșima și Nagasaki au explodat groznicile bombe atomice.

Dorim ca între popoarele noastre să înflorească veșnic pacea și relații bune, avantajoase pentru ambele popoare — cel japonez și cel sovietic.

Bulganin. Sinteti satisfăcuti, domnilor, de răspunsurile tovarășului Hrușciov la întrebările dvs.?

Membrii delegației. Intrutotul.

Bulganin. Mă bucur foarte mult că lămuririle tovarășului Hrușciov v-au satisfăcut intrutotul. Mă bucur deoarece toate cele spuse aici de tov. Hrușciov reprezintă punctul de vedere al guvernului sovietic și eu, ca președinte al Consiliului de Miniștri, mă alătur pe deplin la toate cele spuse aici de tov. Hrușciov.

Tovarășul Hrușciov a lămurit foarte bine poziția noastră față de Japonia, poziția noastră față de perspectivele încheierii tratatului de pace cu Japonia.

Foarte bine că ați venit la noi. Vizita dvs. în Uniunea Sovietică va contribui la înțelegerea justă în Japonia a poziției noastre. Va putem spune aici că Uniunea Sovietică este pentru normalizarea relațiilor noastre și pentru încheierea tratatului de pace.

Nu se vîd obstacole serioase în calea spre aceasta. Dacă s-ar studia temeinic divergențele încă neapărate care au loc la Londra între domnul Matsumoto și ambasadorul nostru Malik și spune că aceste divergențe sînt foarte neînsemnate. Este necesar numai ca guvernul japonez să manifeste dorința de a încheia cit mai grabnic acordul cu privire la normalizarea și stabilirea de relații diplomatice.

Hrușciov. Dacă ei nu vor, vom spune că vom aștepta, noi totm aștepta.

Bulganin. Sint cu totul de acord cu această observație.

Transmiteți poporului japonez, în numele poporului sovietic și guvernului sovietic, că vrem să trăim în pace și prietenie cu poporul japonez, să ducem tratative în condiții reciproce avantajoase atît pentru poporul sovietic, cit și pentru poporul japonez.

Polosîndu-mă de prilejul întîlîrii cu dvs. vă rog să transmiteți din partea guvernului sovietic și poporului sovietic salutul nostru și cele mai bune urări poporului japonez.

Aprobarea de către Preziulul Sovieticului Suprem al U. R. S. S. a acordului cu privire la stabilirea relațiilor diplomatice între Uniunea Sovietică și R. F. Germană

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS Prin-un decret din 24 septembrie 1955, Preziulul Sovieticului Suprem al U.R.S.S. a aprobat, la propunerea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., acordul cu privire la stabilirea relațiilor diplomatice între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Federală Germană, realizat la Moscova la 13 septembrie 1955 în timpul tratativelor dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Federale Germane.

O dezmințire a agenției TASS

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite: Agenția telegrafică vest-germană D.P.A. a dat publicității un comunicat în care se susține că unitățile de trupe sovietice, care se aflau pînă acum în Austria, ar fi fost transferate în prezent de către comandamentul sovietic pe teritoriul Republicii Democratice Germane.

Agenția TASS este imputernicită să declare că acest comunicat al agenției D.P.A. constituie o pură născocire. Trupele sovietice care se aflau în Austria au fost retrase în întregime în Uniunea Sovietică incît la 20 septembrie, adică cu mult înainte termenului pe care Tratatul de stat cu privire la restabilirea Austriei independente și democratice îl prevede pentru retragerea trupelor celor patru puteri. Totodată se efectuează reducerea contingentelor militare ale U.R.S.S. cu efectivul trupelor retrase de pe teritoriul Austriei.

Comunicatul sus-menționat al agenției vest-germane urmărește probabil să inducă în eroare opinia publică a Germaniei și a altor țări prin născociri despre o preținsă întărire a trupelor sovietice din Republica Democrată Germană, să camufleze faptele reale și să încerce să justifice în fața opiniei publice transferarea unor trupe străine din Austria pe teritoriul Italiei și al Germaniei occidentale.

Manifestații anti-americane în Cipru

NICOSIA 24 (Agerpres). — Sute de manifestanți aparținînd organizațiilor grecești au demonstrat simbolic seara pe străzile Famagostei, purtînd pancarte pe care era scris „Afară cu americanii din Grecia”. O mulțime imensă masată pe trotuare aclama pe manifestanții scandinav izoni cîerînd autodeterminarea C. prului.

În cadrul măsurilor de represune luate de autoritățile britanice îndărui cîmpul Spiro Papius în vîrstă de 13 ani a fost trimis în fața Curții Marțiale sub acuzația „de a fi încercat